NUMER 284

DZIENNIK POWSZECHNY

5/17 Grudnia 1862 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.

Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Sroda, 17 Grudnia 1862.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

ВЕЛИКІЙ КНЯЗЬ

НАМѢСТНИКЪ

ЕГО ИМПЕРАТОРСКО-ЦАРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА

ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ.

Въ послѣдствіе постановленій моихъ отъ 27 Августа (8 Сентября) и 28 Сентября (10 Октября) сего года, относительно снятія военнаго положенія въ Радомской, Люблинской и Августовской Губерніяхъ, съ Высочайшаго Его Императорскаго Величества разрѣшенія, Постановляю слѣдующее:

Статья 1. Военное положеніе, объявленное 2 (14) Октября 1861 года, снимается въ Варшавской и Плоцкой Губерніи, за исключеніемъ городовъ: Варшавы, Калиша и Плоцка,—Уѣздовъ: Петрковскаго и Липновскаго, а равно всѣхъ мѣстностей, находящихся при желѣзныхъ дорогахъ Варшавско-Вѣнской и Варшавско-Бромбергской.

Во всѣхъ означенныхъ мѣстахъ оставляется военное положеніе въ своей силѣ, впредь до дальнѣйшаго распоряженія.

Ст. 2. Отнынѣ Военные Начальники при исполненіи своихъ правъ и обязанностей въ мѣстахъ, въ коихъ военное положеніе оставлено, руководствоваться будутъ опубликованными 2 (14) Октября 1861 года правилами о военномъ положеніи; во всѣхъ же другихъ мѣстахъ Варшавской и Плоцкой губерніи—правилами, изданными Главнокомандовавшимъ 1-ю Арміею и Намѣстникомъ, для Военныхъ Начальниковъ 26-го Марта 1861 года, до объявленія военнаго положенія.

Ст. 3. Правила обязательныя относительно воспрещенія содержанія оружія остаются въ своей силѣ.

Ст. 4. Равнымъ образомъ сохраняетъ полную силу Высочайшій Указъ отъ 11 (23) Апрѣля 1833 года о подверженіи за политическія преступленія военному суду.

Ст. 5. Исполненіе сего возлагаю на Начальника Гражданскаго Управленія и Командующаго войсками въ Царствѣ.

Въ Варшавѣ, 4 (16) Декабря 1862 года.

(подп.) КОНСТАНТИНЪ.

WIELKI KSIĄŻĘ

NAMIESTNIK

JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI

W KRÓLESTWIE POLSKIEM.

W dalszym ciągu postanowień z dat 27 Sierpnia (8 Września) i 28 Września (10 Października) r. b. dotyczących zniesienia stanu wojennego w Gubernjach Radomskiej, Lubelskiej i Augustowskiej, z mocy Najwyższego Jego Cesarsko-Królewskiej Mości upoważnienia, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Stan wojenny zaprowadzony w dniu 2 (14) Października 1861 roku, znosi się w gubernjach Warszawskiej i Płockiej, z wyłączeniem miast: Warszawy, Kalisza, Płocka,— Powiatów: Piotrkowskiego i Lipnowskiego oraz wszystkich miejsc na drogach kolei żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej położonych, w których to miejscowościach stan wojenny zachowuje się w swej mocy, aż do dalszego rozporządzenia.

Art. 2. Prawa i obowiązki Naczelników Wojennych w miejscach w stanie wojennym pozostawionych, rządzone będą przepisami wydanemi w ogłoszeniu z dnia 2 (14) Października 1861 roku o stanie wojennym,— we wszystkich zaś innych miejscach Gubernij Warszawskiej i Płockiej, prawa i obowiązki Naczelników Wojennych rządzone będą przepisami przez Głównodowodzącego armją 1-szą i Namiestnika w dniu 26 Marca 1861 roku dla Naczelników Wojennych przed ogłoszeniem stanu wojennego wydanemi.

Art. 3. Przepisy co do posiadania broni pozostają w zupełnej mocy.

Art. 4. Zachowuje także moc zupełną Najwyższy Ukaz z dnia 11 (23) Kwietnia 1833 roku poddający sprawy polityczne rozpoznaniu sądów wojennych.

Art. 5. Wykonanie tych rozporządzeń Naczelnikowi Rządu Cywilnego i Dowódcy wojsk w Królestwie konsystujących porucza się.

W Warszawie dnia 4 (16) Grudnia 1862 r.

ВЕЛИКІЙ КНЯЗЬ

НАМѢСТНИКЪ

ЕГО ИМПЕРАТОРСКО-ЦАРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА

ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ.

Принимая во вниманіе настоящее положеніе Красноставскаго Уѣзда, съ Высочайшаго Его Императорсаго Величества разрѣшенія, Постановляю:

Статья 1. Снятое постановленіемъ отъ 28 Сентября (10 Октября) с. г. военное положеніе въ Люблинской губерніи, возстановляется во всей силѣ въ Красноставскомъ Уѣздѣ той же губерніи.

Статья 2. Исполненіе сего возлагаю на Командующаго войсками въ Царствѣ.

Въ Варшавѣ, 4 (16) Декабря 1862 года.

(подп.) КОНСТАНТИНЪ.

WIELKI KSIĄŻĘ

NAMIESTNIK

JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI

W KRÓLESTWIE POLSKIEM.

Wziąwszy na uwagę obecny stan Powiatu Krasnystawskiego, z mocy Najwyższego Jego Cesarsko-Królewskiej Mości upoważnienia postanawia:

Artykuł 1. Stan wojenny zniesiony w Gubernji Lubelskiej postanowieniem z dnia 28 Września (10 Października) r. b. przywraca się w całej swej rozciągłości w Powiecie Krasnystawskim tejże Gubernji.

Art. 2. Wykonanie postanowienia tego Dowodzącemu wojskiem w Królestwie porucza się.

w Warszawie dnia 4 (16) Grudnia 1862 r.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jutro obchodzoną będzie Dworska pierwszego rzędu uroczystość Imienin Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza Cesarzewicza Następcy Tronu.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II,
Cesarza Wszech Rosji, Króla Polskiego,
&., &., &.

Rada Administracyjna Królestwa.

Po rozpoznaniu protokółów posiedzeń Rady Powiatowej Przasnyskiej, odbytych w dniach od 29 Października (10 Listopada) do 4 (16) Listopada r. b.

Zważywszy:
że Prezydujący zagaił posiedzenia Rady mową tendencyjną, wspominając o adresie, do podania którego Członkowie mandat otrzymać mieli, a który w ostatnich czasach na innej drodze uzupełniony, miał się już stać jawnym;

zważywszy dalej
że pomimo protestacji Komisarza Rządowego, Członkowie Rady domagali się przyjęcia mowy do protokółu, czyniąc od tego zawisłem dalsze obradowanie Rady Powiatowej;

zważywszy wreszcie
że niewłaściwe dyskusje miały jeszcze miejsce i przy obradach nad niektóremi innemi przedmiotami, prawem Radom Powiatowym przepisanemi:

— na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych postanowiła i stanowi:

Artykuł 1. Rada Powiatowa Przasnyska w myśl przepisów o organizacji Rad Powiatowych, zawartych w artykule 12 i 13 Najwyższego Ukazu z d. 24 Maja (5 Czerwca) 1861 roku, rozwiązaną zostaje.

Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych poleca się przedsięwziąć, stosownie do prawa, nowe w ciągu roku wybory Członków do tejże Rady.

Art. 2. Narady wszelkie i czynności Rady Powiatowej Przasnyskiej, oraz dopełnione przez nią wybory uznają się niniejszem za nieważne i niebyłe.

Art. 3. Wykonanie obecnego postanowienia poleca się Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych.

Działo się w Warszawie dnia 4 (16) Grudnia 1862 r.

Wielki Książę, Namiestnik
(podpisano) „KONSTANTY."

P. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Szambelan Dworu, Rzeczywisty Radca Stanu,
(podpisano) Hr. *Keller.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *Enoch.*

Rada Administracyjna na posiedzeniu z d. 16 (28) Listopada r. b. udzieliła Melchiorowi Nolden, konstruktorowi machin w Frankfurcie nad Menem, list przyznania na wprowadzenie do Królestwa machiny wynalazku jego, do obłuskiwania wszelkiego gatunku zboża, patentowanej w Prusach, z określeniem trwania tegoż listu do d. 6 Listopada 1866 roku.

Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.— W skutku zgodzenia się Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Namiestnika z Zarządzającym Ministerjum Finansów wydane zostały przez Departament Handlu zewnętrznego rozporządzenia o nadanie Komorze klasy 2-ej w Słupcy, praw Komory klasy 1-ej.

O takowem rozporządzeniu w wykonaniu Reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z d. 15 (27) Listopada r. b. Nr. 33,739/8,736 podaje się do wiadomości powszechnej.—p. o. Prezydenta: z upoważnienia J. *Bertholdi.* — za Naczelnika Kancelarji *Baudouin.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Wiadomość, że Anglja nie byłaby przeciwna ustąpieniu Grecji wysp Jońskich, potwierdzają ministerjalne dzienniki angielskie *M.-Post* i *Globe*; wszakże ustąpienie to ma być połączone z pewnemi warunkami, a między innemi, potrzeba, aby mocarstwa które podpisały traktat wiedeński nie stawiały temu przeszkody. Jeden z wiedeńskich dzienników powiada, że Anglja dopiero wtenczas oddałaby grekom wyspy jońskie, kiedy by miała pewność, że na tronie greckim osiądzie książę przychylny Anglji, a zdolny do rządzenia ludem heleńskim, pragnąc zamienić protektorat nad wyspami jońskiemi na pewnego rodzaju protektorat moralny nad całą Grecją.

Co do Króla Ferdynanda Portugalskiego, zapewniają, że dotąd nie pytano go się wcale o to, czy przyjmie koronę grecką, co miało przyczynić się także do odmowy z jego strony, którą według dzienników francuzkich miał już przesłać do Londynu do swych przyjaciół, tłomacząc się, iż chce pozostać obcym polityce. Wiadomości te trudno pogodzić z depeszą z Aten, według której, rząd angielski zalecił grekom na kandydata tego księcia, niepodobna bowiem przypuszczać, żeby gabinet angielski przed takiem zaleceniem nie wyrozumiał wprzód zamiarów kandydata.

Listy z Aten tłomaczą, dla czego książę Alfred uzyskał 110,000 głosów; zapewniają one, że poseł angielski w Atenach p. Scarlett oświadczył wątpliwość o wiagodności nadesłanej przez jen. Kalergis z Paryża wiadomości, jakoby Anglja zrzekła się wyboru księcia Alfreda, utrzymując, że nie zgadza się ona z udzielonemi mu instrukcjami, a dla uspokojenia umysłów przyrzekał przyłączenie do Grecji wysp jońskich. Niektóre dzienniki wspominając o tych listach, stawiają pytanie, czy wiadomości w nich zawierające się, nie okażą się równie mylnemi, jak doniesienie z Aten podane niedawno przez *La France* i *Opinion nationale* o rozlewie krwi w Grecji i powołaniu na obronę poselstw w Atenach wojska ze statków, czemu później zaprzeczył *Monitor.*

P. Durando zamierzał przedłożyć Francji nowy projekt załatwienia kwestji rzymskiej, zasadzający się na odwołaniu załogi francuzkiej z Rzymu i poręczeniu nietykalności dziedzictwa św. Piotra. P. Pasolini nie dzieli złudzeń swego poprzednika i nie będzie usiłował ani skłaniać Francję do cofnięcia załogi z Rzymu, żeby wcielić go do państwa włoskiego za pomocą głosowania powszechnego, ani też nie zgodzi się na małe ustępstwa zasadzające się na poręczeniu dziedzictwa św. Piotra. Używając *status quo* na uzbrojenie się Włoch na wszelki wypadek, zamierza on zachować wyczekujące stanowisko, aby w każdym razie nie mogła na niego spaść odpowiedzialność. P. Artom, uczeń i sekretarz Cavoura, jest najodpowiedniejszym do przeprowadzenia na polu dyplomatycznem takiej biernej polityki. Gabinet pozostawiając na boku kwestje wyższej zagranicznej polityki, całą swą czynność zamierza zwrócić ku przeprowadzeniu reform administracyjnych i skarbowych.

W Wiedniu spodziewają się, że mowa tronowa wyrazi nadzieję przyszłego pojednania się z Węgrami i uzupełnienia rady państwa, do czego za pierwszy krok ma służyć zwołanie sejmu siedmiogrodzkiego, zapowiadane na marzec.

Dziennik wiedeński *Wanderer*, podaje wiadomości z Belgradu, według których oficerowie tureccy głośno mówią o powtórnem zbombardowaniu tego miasta, a rząd serbski, jak krążą pogłoski, zamierza powołać znów milicję.

Dziennik *Temps* ogłosił depeszę z Kopenhagi, donoszącą o groźnej chorobie Króla duńskiego; monarcha ten ma 54 lat wieku, a śmierć jego byłaby wielką dla kraju stratą. Nie ma on dzieci, a jego następcą, na podstawie prawa o następstwie tronu z 1853 r., które zostało poręczone protokułem londyńskim podpisanym przez główniejsze mocarstwa, jest książę Chrystjan z domu Szlezwicko-Holsztyńsko-Glücksburgskiego, przyszły teść księcia Walji.

Według *Morning Posta*, niezgodne byłoby z godnością Anglji przyjęcie napowrót warunków konwencji londyńskiej co do Meksyku, jak to proponował p. Collantes.

(Ind. bel., Patr., W. Z.)

Anglja.

Londyn, 12 *Grudnia.* Izba handlowa Liverpoolska zgromadziła się powtórnie dla roztrząsania kwestji praw na morzu stron wojnę prowadzących. P. Campbell postawił wniosek, w którym żąda, ażeby własność prywatna zabezpieczoną została przeciw wszelkiemu zaborowi. P. James Spencer zaprojektował poprawkę przeciw wszelkim w obecnem prawodawstwie zmianom. Znaczna liczba osób brała udział w rozprawach, które trwały pięć godzin. Poprawka p. Spencera odrzuconą została 40-u głosami przeciw 21.

Onegdaj odbył się w London-Tavern meeting w celu wynurzenia sympatji wywołanej w Londynie ostatniemi wypadkami zaszłemi w Grecji. P. Crawford, reprezentujący w parlamencie City londyńską, prezydował na tem zgromadzeniu.

Austrja.

Wiedeń, 14 *Grudnia.* Izba panów uchwaliła na wczorajszem posiedzeniu budżet na r. 1863 i należące tuż prawo finansowe wraz z podwyższeniem podatków. Trzy godziny czasu wystarczyły do sumarycznego roztrząśnięcia rubryk dochodów i wydatków na rozpoczęty już rok administracyjny, do zatwierdzenia sposobu pokrycia deficytu i uchwalenia podwyższenia podatków o 15 milionów złr. Od samego początku sesji parlamentarnej, rychłe załatwianie przedmiotów, przez gabinet wnoszonych, cechowało stale izbę panów, która atoli pod tym względem samą siebie wczoraj przeszła. Szczegółowe wprawdzie ocenienie oddzielnych pozycij budżetu było niemożebne w obec faktu, iż czas trwania sesji parlamentarnej liczy już tylko na dnie; gruntowne zaś zbadanie nowych dodatków do podatków, w obec deficytu, który koniecznie pokryć należy, nie miałoby żadnego celu. Myślą tą przeniknięci zapewne byli tak członkowie izby panów, jak i wszyscy znajdujący się na galerjach, gdy wystąpili niektórzy mówcy, a między innymi hr. Brandys, który zachowywał dotąd zupełne milczenie, a wczoraj przemawiał co do podwyższenia podatków ze stanowiska interesów swego kraju (Tyrolu). Hr. zaś Auersperg przemawiał za niezbędnością natychmiastowego przeprowadzenia racjonalnej co do podatków reformy.

W poniedziałek i we wtorek odbędą się jeszcze w radzie państwa posiedzenia, we środę członkowie obu izb przyjęci zostaną przez Cesarza w zamku, a we czwartek posiedzenia mają być zamknięte. W tym ostatnim dniu odbędzie się o 11-ej zrana, w kościele Św. Szczepana, nabożeństwo dziękczynne, na którem zaintonowane będzie *Te Deum.* Nabożeństwo to odprawi, w licznej duchowieństwa asystencji, kardynał-arcybiskup Rauscher. W kościele znajdować się będą wszyscy arcyksiążęta, członkowie obu izb rady państwa, obecni w Wiedniu deputowani sejmu dolnoaustrjackiego, członkowie rady miejskiej, reprezentanci uniwersytetu i t. d. Wojsko tworzyć będzie w nawie środkowej szpaler, a na placu Św. Szczepana ustawione zostaną dwa bataliony piechoty, ze sztandarem rozwiniętym i kapelą. Po nabożeństwie, członkowie obu izb udadzą się do zamku cesarskiego, gdzie Jego Cesarska Mość zamknie osobiście, w sali rycerskiej, z wyżyn tronu, posiedzenia rady państwa mową tronową. Podczas tego aktu uroczystego, na którym znajdować się będą Cesarzowa, wszystkie arcyksiężne i arcyksiężniczki i cały dwór cesarki, z wałów dawane będą salwy z dział, a kapela wojskowa, ustawiona przy pomniku arcyksięcia Karola, odegra hymn austrjacki. Następnego dnia zamieszczone zostaną w dzienniku praw nieogłoszone dotąd nowe prawa, między innemi prawo drukowe i prawo finansowe na r. 1863. Jednocześnie spodziewane jest ogłoszenie nominacji Dra Hejna, prezesa izby deputowanych, na ministra sprawiedliwości.

Francja.

Paryż, 12 *Grudnia.* Ciekawe wiadomości nadesłane prywatnie drogą telegraficzną o posiedzeniach hiszpańskich kortezów, i o objaśnieniach udzielonych w senacie przez jenerała Prima, dziś główny stanowiły przedmiot zajęcia publiczności.

Przypisują także nie małe znaczenie mianowaniu p. Artom naczelnikiem gabinetu ministra spraw zagranicznych, p. Pasoliniego. P. Artom był niegdyś naczelnikiem gabinetu hr. Cavoura, zatem posiada lepiej niż ktokolwiek inny tajemnicę wielkich tradycij; ostatecznie był on pierwszym sekretarzem poselstwa włoskiego w Paryżu i przed kilkoma dniami specjalnie był proszony przez Cesarza do Compiègne. Otrzymawszy depeszę telegraficzną od hr. Pasoliniego, przed dwoma dniami opuścił Paryż udając się do Turynu. Dla poselstwa włoskiego w Paryżu jest to znaczna strata; dotąd następca p. Artom nie został mianowany.

Misja włoska wysłana przed kilkoma miesiącami do Teheranu, powróciła do Europy drogą na Petersburg i wczoraj przybyła do Paryża, gdzie zabawi kilka dni. Naczelnikiem tej ambasady jest komandor Cerutti, jednym z sekretarzy jest neapolitańczyk, kawaler Curtopassi, który należał do dyplomacji Franciszka II, a który z godnością nie przystąpił do nowego porządku rzeczy, aż po kapitulacji Gaety i oddaleniu się Franciszka II-go do Rzymu. Komandor Cerutti zawarł z szachem perskim, traktat handlowy, korzystniejszy od wszystkiah, jakie dotąd były zawierane pomiędzy Persją a państwami europejskiemi. Swobodny dla Włoch z Persji materjałów potrzebnych do hodowli jedwabników, przemysłu stanowiącego główną podstawę bogactwa Lombardji, został tym traktatem zapewniony.

Stan wewnętrzny ciągle przedstawia te same oznaki. Stanowczo zapewniają, że wszyscy konsulowie francuzcy we Włoszech zostaną usunięci, jako zanadto przejęci pojęciami, które służyły za podstawę pp. Thouvene-

lowi i Benedettemu w stosunkach z Włochami, to jest zbyteczną okazywali sympatję dla interesów narodu, pośród którego reprezentowali Francję.

Dziś krążyła pogłoska, że dziennik *Opinion national*, który otrzymał drugie ostrzeżenie, zostanie ostatecznie zamknięty. Wiadomo, że na zasadzie postanowienia z 1818 roku, zabroniono dziennikom podawać wiadomości o przedsiębierstwach zagranicznych, których akcje i obligacje nie mają pozwolenia do urzędowego notowania na giełdzie paryzkiej. Z tego powodu wnoszono, że rząd nie pozwoli notować na giełdzie papierów nowej, mającej się zaciągnąć pożyczki włoskiej. Jednakże nie wszyscy dają temu wiarę, utrzymując, że jeżeli tej operacji podejmie się pan Rotszyld, to niepodobna aby to uczynił bez pozwolenia na notownnie na giełdzie wypuszczonych obligacij; wiadomo zaś, że p. Rotszyld był zaproszony do Compiègne i tam widział się z p. Fouldem. Jednakże dalekoby było lepiej, żeby pożyczka włoska była wypuszczona w Paryżu, a nie gdzieindziej, naprzykład w Londynie. Obecnie bardziej niż kiedykolwiek pieniądze stały się dźwignią wpływu, a z tego co się dzieje w Turcji, można się przekonać o potędze, jaką zyskuje Anglja z pożyczek udzielonych za granicę. Tymczasem zabroniono już tutejszym dziennikom ogłaszać warunki przedsiębierstwa mającego na celu przekopanie kanału Cavoura, prowadzonego przez bankiera paryzkiego p. Erlanger, z powodu, iż obligacje tego przedsiębierstwa nie uzyskały pozwolenia figurowania na giełdzie tutejszej.

Wiele mówią o nadzwyczajnej świetności z jaką p. Rotszyld będzie przyjmował Cesarza w swym zamku Ferrières. Wydatki na ten dzień, najskromniej obliczone przenoszą półtora miliona fr. Od czasów uroczystości w Vaux, nigdy monarcha tak świetnie nie był przyjmowany przez osobę prywatną. Oprócz wszystkich ministrów, znaczna liczba wyższych urzędników dworu cesarskiego otrzymała zaproszenia, a także i książę Metternich, który należy do serji osób obecnie znajdujących się w Chamarande u hr. Persigniego.

Baron Talleyrand de Perigord, reprezentant Francji w Berlinie, wczoraj był przyjmowany przez Cesarza na posłuchaniu pożegnalnem. P. Talleyrand udaje się do Berlina z tytułem ambasadora.

Włochy.

Turyn, 10 *Grudnia*. Dziś wieczorem spodziewają się tu powrotu Króla, który przed dwoma dniami wyjechał na polowanie. Nowi ministrowie powołani z prowincji drogą telegraficzną, dziś mają przybyć do Turynu, i dla tego spodziewają się, że gabinet jutro stawi się przed izbą i przedłoży swój program, który zresztą bardzo łatwo już teraz odgadnąć. Rola każdego ministra tak ściśle oznaczona jest przez stan kraju, że zbytecznemi byłyby wszelkie przewidywania co do drogi, jaką obierze teraźniejszy gabinet. Nazwiska nowomianowanych sekretarzy są już po większej części znane. Mówią o utworzeniu prefektury policji, lecz pogłoski te są przedwczesne. Nie podlega wątpliwości, że p. Peruzzi chce otoczyć się ludźmi posiadającemi zaufanie kraju, i powierzyć im rozmaite gałęzie administracji, nie zważając na ostatnie nominacje pośpiesznie udzielone za ostatnich dni zeszłego gabinetu. Takie postępowanie nowego ministra spraw wewnętrznych, zyska pochwały wszystkich stawiających interes kraju wyżej nad względy osobiste.

Zwracają uwagę na postęp polityczny, jakiego dali dowody Włosi, zachowując w czasie ostatniego przesilenia spokojność, która by przynosiła zaszczyt każdemu narodowi posiadającemu nawet ustaloną oddawna organizację. Nigdzie porządek, ani spokojność publiczna nie zostały naruszone, a dzienniki dawały przykład umiarkowania i godności, zasługujących na pochwały.

Po uchwaleniu tymczasowo budżetu, posiedzenia będą odroczone i będą dopiero w połowie Stycznia otwarte mową tronową.

P. Bixio ciągle jeszcze bawi tutaj w interesie stowarzyszenia kredytu ziemskiego, które bardzo jest zagrożone. Komisja izby żąda takich zmian, że wygląda to na ukrytą odmowę; niewiadomo czy nowy gabinet będzie popierał ten projekt, czy go też cofnie. Koleje żelazne na wyspie Sardynji także spotykają silną opozycję w senacie. Pożyczka 55 miljonów fr. w obligacjach wypuszczonych przez dom bankierski Erlangora, dla stowarzyszenia kanału hr. Cavoura, bardzo dobre zastała przyjęcie w Turynie, gdzie popiera ją kasa eskontowa, jeden z najznakomitszych zakładów kredytowych we Włoszech.

P. Bastoggi spotyka wielkie trudności w prowadzeniu ogromnego przedsięwzięcia budowy kolei żelaznych południowych. P. Rotszyld, któremu zabrał ten interes, ma do niego urazę, a urazy p. Rotszylda zawsze należy się obawiać. Mówią o nowej pożyczce dla pokrycia deficytów z 1862 i 1863 roku, która miałaby być zaciągniętą w marcu; podobno dla zadowolnienia miłości własnej p. Rotszylda, tak żywo urażonej przez nadanie koncesji do budowania kolei żelaznych w prowincjach południowych komu innemu, pragną z nim ułożyć się co do nowej pożyczki; lecz dotąd żadne zobowiązania jeszcze nie nastąpiły.

Książę i Księżna Pruscy wysiadłszy na ląd w Genui, udali się do Medjolanu, gdzie zabawili dwa dni, pod najściślejszem incognito zwiedzając wszelkie godniejsze widzenia pomniki w tem mieście. Książę Humbert odwiedzał tych dostojnych gości, którzy odjechali koleją żelazną do Wenecji. Poseł pruski, hr. Brassier de St. Simon odprowadzał ich do granicy.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Paryż, 14 *Grudnia*. *Monitor* podając wiadomość o koronacji króla Madagaskaru, dodaje, że traktat handlowy zawarty z tym monarchą jest oparty na bardzo rozległych zasadach i równie korzystny dla wszystkich narodów europejskich. Nie żądano w traktacie tym ustępstw terytorjalnych, któreby mogły spowodować ważne trudności. Tenże dziennik umieszcza wiadomości z Aten z 13-go b. m., według których lord Elliot przybył do tego miasta z misją nadzwyczajną rządu angielskiego.

Ateny, 13 *Grudnia*. Rząd tymczasowy otrzymał notę od ministrów reprezentantów Francji, Anglji i Rosji, donoszącą o decyzji uchwalonej wspólnie przez te trzy mocarstwa, co do wyłączenia od kandydatury na tron grecki księcia angielskiego Alfreda i księcia Leuchtenbergskiego. Anglja zaleca wybór króla Ferdynanda, ojca panującego króla Portugalskiego. Zamierza ona odstąpić Grecji wyspy jońskie.—Przy głosowaniu powszechnem, książę Alfred otrzymał około 110 tysięcy głosów.

Turyn, 13 *Grudnia*. W izbie deputowanych toczyły się dalsze rozprawy nad prawodawstwem administracyjnem. P. Stampa mówił, iż się spodziewa, że minister spraw wewnętrznych poda wniosek utworzenia komitetu parlamentarnego celem zbadania sprawy rozbójnictwa. Hr. Bastogi, dyrektor drogi żelaznej neapolitańskiej, wyjechał do Paryża.

Turyn, 14 *Grudnia*. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych gabinet przedstawił stan skarbu, tak jak go pozostawił były minister skarbu p. Sella. Deficyt z r. 1862 wynosił 418,217,706 fr. Zwyczajny deficyt na rok 1863 wynosił 226,266,127 fr., nadzwyczajny 127,894,448 fr. Deficyt zwykły miał być według planu p. Sella pokryty, bez uciekania się do kredytu publicznego. Celem pokrycia deficytu nadzwyczajnego rząd został upoważniony do puszczenia w obieg za 300 milionów fr. obligów skarbowych; gdy jednakże środek ten nie jest dostatecznym, trzeba będzie zaciągnąć pożyczkę; tymczasem można się spodziewać, że przy pieniądzach znajdujących się obecnie w kasach, będzie można zaciągnięcie pożyczki na czas niejakiś wstrzymać. Pogłoska, jakoby poseł francuzki w Turynie, p. Sartiges, miał wynurzyć obawę, że nowy gabinet skłoni się na stronę Anglji, jest bezzasadną.— Nadeszłe tu wiadomości potwierdzają wieść, o odstąpieniu Grecji wysp jońskich.

Madryt, 13 *Grudnia*. *Epoca* donosi, że jenerał Concha nie podał się jeszcze do dymisji, lecz stanowczo postanowił nie wracać do Paryża, uważając za usunięte okoliczności wyjątkowe, które go skłoniły do przyjęcia tego miejsca. Na posiedzeniu senatu margr. Miraflores odpierał mowę jenerała Prima. Ubolewał on nad tem, że jen. Prim nie postępował razem z francuzami ku Meksykowi; dalej powstawał przeciw umowom przedwstępnym w Soledad, do których, zdaniem jego jenerał nie powinien się był mieszać. Margr. Miraflores zakończył swą mowę żądaniem, aby Meksyk spełnił swe zobowiązanie w przeciwnym razie Hiszpanja potrafi go do tego zmusić siłą. Następnie mówił p. Collantes: Wyraził on ubolewanie nad tem, że duch stronniczy zmienił znaczenie sprawy Meksykanskiej do tego stopnia, że się stała pozorem do oziębienia stosunków Hiszpanji z dworami zagranicznemi. Ganił potem niektóre czynności jen. Prima; nie powinien był on składać na pełnomocnika francuzkiego winy nieporozumienia; nie powinien był wchodzić w układy z Juarezem. Jutro p. Collantes będzie dalej przemawiał w tym przedmiocie.

Berlin, 15 *Grudnia*. Ostatnia *Kreuz-Zeitung* donosi, że Król przyjmował dziś deputację pruskiego stowarzyszenia ludowego, która mu wręczyła adres przywiązania opatrzony blisko 11,000 podpisów. W odpowiedzi na takiż adres z powiatu Gerdauen, Król, według tegoż dziennika, między innemi, wyrzekł: Dowiodłem krajowi przez zrzeczenie się dodatku do podatków wynoszącego blisko 4 miliony tal., że umiem się zastosować do okoliczności. Pewnym mówcom nie idzie wcale o ulżenie podatków; wynurzają oni otwarcie czego pragną. A ja wolę, że tak rzeczy stoją. Wiemy teraz o co chodzi. Nie chcą wojska wiernego Królowi, lecz raczej uległego parlamentowi. Nie Król, tylko pewne stronnictwo ma wydawać armji rozkazy. Lecz w ten sposób potęga Prus i dobro kraju zostałyby na zawsze zniszczone. Od pięciu lat lud mój miał sposobnosć poznać moje zasady rządzenia i moje postępowanie. Sumienie moje zaspokaja mnie, żem nie dawał powodów ani do nieufności, ani do skarg przez nadużycie mojej władzy. Mimo nieuznania mych chęci, będę postępował dalej w dążnościach mego programu z r. 1858, i będę zawsze miał dobro kraju na celu. Wiem, że lud mnie kocha, a ja go kocham nawzajem. Wiem także, że lud obałamucony przez agitacje stronnictw, w większej części jest nieświadomy celu, do którego chcą go doprowadzić.

Berlin, 15 *Grudnia*.. Ostatnia *National-Zeitung* zamieszcza reskrypt ministra sprawiedliwości, hr. Lippe, do prezesów władz sądowych, według którego ostatni będą zobowiązani donosić mu o zachowaniu się pod względem politycznym urzędników sądowych.

Wiedeń, 15 *Grudnia*. Izba niższa zatwierdziła dziś układ z bankiem, a izba panów prawo finansowe na r. 1863, po trzecim odczycie. Cesarz będzie przyjmował w środę wieczorem radę państwa.

Wiedeń, 15 *Grudnia*. Następca tronu pruskiego z małżonką, przybyli wczoraj do Wiednia, i byli przyjmowani przez Cesarza na dworcu kolei południowej. Dostojni goście udali się do gmachu poselstwa pruskiego, gdzie ich wkrótce odwiedził Cesarz z Cesarzową.

Londyn, 15 *Grudnia*. Dzisiejsza *Morning Post* mówi: Nadsyłane telegrafem z wielu stron wiadomości o odstąpieniu wysp Jońskich Grecji, mogą być, tylko z tem zastrzeżeniem przyjęte, że mocarstwa, które podpisały traktaty z r. 1815, zgodzą się na to. Domniemanie, jakoby rząd angielski zamierzał zrzec się protektoratu nad wyspami Jońskiemi na korzyść nowej dynastji, jest, jak sądzimy, nie bezzasadnem. Misja lorda Elliota w Atenach odnosi się do tej i innych jeszcze ważnych kwestij dotyczących przyszłości Grecji.

Wiedeń, 15 *Grudnia*. Następca tronu pruskiego z małżonką odwiedzili Cesarza i Cesarzowę w Hofburgu, poczem książę pruski w towarzystwie Cesarza zwiedził arsenał. Wieczorem będzie dany obiad familijny, a następnie dostojni goście udadzą się podobno na przedstawienie opery.

Londyn, 15 *Grudnia*. Dzisiejszy dziennik *Globe* potwierdza choć niebezpośrednio wiadości o odstąpieniu wysp Jońskich.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Niebo w dniu wczorajszym było ciągle pochmurne, na drzewach osiadła obficie sadź. Średnia temperatura dnia jest $4^3/_5$ stop. R., o $3^1/_2$ stop. R. niższa jak w stanie normalnym, największe zimno $5^9/_{10}$ w nocy, najmniejsze po południu 4 stop. R. Pomimo panującego wiatru południowego, barometr nadzwyczaj wysoko utrzymywał się, średnia jego dzienna wysokość jest: 769,77 milimetrów. Elektryczność 18 stopni.

— Dnia 7 Października r. b. były dwa pożary: jeden w mieście Przasnyszu, powstał z niewyśledzonej przyczyny, zniszczył dom mieszkalny, jeszcze nieubezpieczony, oraz dziesięć stodół, spichrz i inne zabudowania ekonomiczne, ubezpieczone na rs. 500, przytem rozmaite ruchomości, krescencję i część trzody chlewnej na rs. 1,675,—drugi we wsi Huta Krzeszowska, gminie Lipiny, powiecie Zamojskim, z wypadłej iskry z komina, skutkiem którego spłonęło: sześć domów mieszkalnych i ośmnaście zabudowań ekonomicznych, ubezpieczonych na rs. 680; tudzież dwie stodoły nowe, jeszcze nieubezpieczone,—zboża i rozmaitych narzędzi gospodarskich, na rs. 895.

— Na osadzie Pociecha, gminie Lublin, powiecie Lubelskim, dnia 8 Października r. b., starozakonny Szmul Wejnstejn, pochodzący ze wsi Biskupia, wszedł na drzewo dla urąbania gałęzi do pokrycia kuczki, a spadłszy z niego, tak mocno się potłukł, że na miejscu życie zakończył.

— Gabinet Zoologiczny otrzymał przed dwoma dniami od P. Wierzbickiego, Podleśnego z Leśnictwa Iłży, bardzo pięknego Dropia kołnierzastego, *Otis Maquenii*, który podczas ciężkich mrozów wśród lasu napotkany, dał się ująć bez strzału. Ptak ten zamieszkujący Afrykę północną, rzadko zalatuje do Europy południowej, a w okolicach dalej ku północy posunionych, należy do największych rzadkości ornitologicznych. Zaledwie kilka jest wiadomych przykładów postrzegania go w Niemczech; jednym z tych ptaków jest egzemplarz naszego gabinetu, ubity w r. 1800 w okolicach Kottwitz na Szląsku, i razem ze zbiorem po Minkwitzu nabyty. Prócz tego więc, że naszemu Gabinetowi dostaje się piękny egzemplarz, przybywa do fauny krajowej nowy gatunek, mogący już być na pewnym fakcie do niej zaliczony. Drop ten, tak prawie duży jak Indyczka, kolory ma podobne do wielkiego Dropia Europejskiego, czubek na głowie i ozdobny kołnierz bo bokach szyi, z długich białych i czarnych piór utworzony. Dawniej ptak ten za jedno był uważany z azjatyckim *Otis Houbara* L., lecz w nowszych czasach gatunkowo go rozróżniono.

— Wkrótce w teatrze Wielkim daną będzie wznowiona opera Rossiniego „Cyrulik Sewilski", w której rolę Rozyny, przedstawi pani Majeranowska, a Almavivę p. Kleczyński. Opera ta w Warszawie po raz pierwszy przedstawioną była d. 29 Października 1825 r.

— *Odeski Wiestnik* donosi, iż w Odesie powzięto zamiar założenia towarzystwa prawników.

— W *Gazecie Kronszladzkiej* wyczytujemy wiadomość, iż od miesiąca Grudnia r. b. ma wychodzić nowy dziennik Łotyszski. Będzie to już czwarty tego rodzaju dziennik w Rosji, i nosić ma tytuł *Zella Biedris* (towarzysz podróży).

— Gubernja Pskowska jest jedną z zamożniejszych i ważniejszych w Rosji, ciekawe zatem będą niektóre dane statystyczne, wskazujące porównawczy stopień bogactwa narodowego w powiatach tej gubernji. I tak: 1) Powiat Porchowski ma do dwóch trzecich części całej przestrzeni gruntów dobrych i gęsto osiedlonych. 2) Powiat Pskowski podaje swej ludności środki do zarobkowania i lepszego spieniężania swych produktów z powodu posiadania dróg, rzek i jezior, oraz sąsiedztwa z gubernjami Petersburgską i Liflandzką. 3) Powiat Ostrowski ma te same dogodności, choć nie w takim stopniu; główniem jednak źródłem jego bogactwa jest grunt wyborny do uprawy lnu, który tu płaci się o 30% drożej jak w innych powiatach. 4) Powiat Noworżewski odznacza się urodzajnością gruntu, jakkolwiek brak mu punktów zbytu. 5) Powiat Wielkołucki stoi na równi co do urodzajności zboża z poprzedzającym, ale ludność jego jest biedną z powodu braku zarobków i odległości dróg handlowych. 6) Powiat Opoczecki ma dwie trzecie części gruntów pod lasem i niezbyt urodzajnych, a ludność także nie jest zbyt gęsto osiedlona. 7) Powiat Chołmski mieści w sobie źródła rzek Łowati, Kunji i Polisty i mnóstwo bagien, a miejscowość jego nie sprzyja bardzo rozwojowi przemysłu i rolnictwa.— 8) Powiat Toropecki ma zaledwie $^1/_3$ część przestrzeni zbożorodnej, reszta zaś gruntu jest wzgórzystą, pokrytą jeziorami lub sapowatą, i dla tego powiat tem mało zasiedlony i niedogodny do ulepszenia komunikacji. — Podług wykazów izby skarbowej gubernja Pskowska liczy w ogóle 298,167 opodatkowanych rolników. Z liczby tej najwięcej, gdyż 53,240 dusz przypada na powiat Porchowski, a najmniej 22,491 na powiat Toropecki.

— P. Pimenow, profesor rzeźby w St. Petersburgu, wykończa obecnie olbrzymią statuę zmarłego admirała Łazarewa.

— *Lloyd peszteński* ogłasza obszerną korespondencję dotyczącą oddziału węgierskiego na wystawie powszechnej w Londynie. Sprzedaż przedmiotów węgierskich szła od 1-go do 15-go listopada pomyślnie. Od tej ostatniej zaś daty wpuszczane były do gmachu wystawy te jedynie osoby, który składały na ręce komisarzy respective krajów deklaracje, iż chcą nabyć pewne przedmioty. Przedmioty węgierskie, które nierozprzedano, wystawione zostaną na czas długi w South Kensington muzeum w Londynie, w pałacu kryształowym sydenhamskim, w muzeum edynburgskiem i w piętnastu innych ważnych punktach. Wina węgierskie miały wielkie powodzenie, jakkolwiek miejsce jakie dla nich w gmachu wystawy wyznaczono, było niedogodne, wystawione na znaczne zmiany temperatury i wilgotne, co mogło niekorzystnie wpłynąć na wino zawarte w butelkach. Sprzedaż win węgierskich była bardzo ożywiona, aż nareszcie pewne towarzystwo zakupiło całą ilość wystawioną i rozdzieliło takową pomiędzy swych członków.

— Dziennik amerykański *Savannah Republican*, podaje za pewne następujące cyfry strat poniesionych przez skonfederowanych w poniżej wymienionych bitwach: Straty w zabitych i rannych przy twierdzy Donelson, obliczone są na 3,500 ludzi, pod Roanoke i na wybrzeżu północnej Karoliny 600, pod Elkhorn 3,500, pod Shiloh 10,000, pod Williemsburg, Seven Pines i Richmond 20,000, w dolinie Shenandoah 5,000, pod Cedar Run 1,200, w drugiej bitwie pod Manassas 6,000, pod Boonston i Crampton Gaps 4,000, pod Sharpsburg 10,000, pod Corinthem 4,000, pod Perrysville 3,000, w potyczkach przednich straży 5,000 i t. d. Razem dodane te cyfry dochodzą do ogromnej sumy 75,000 ludzi. Z tej liczby trzecia część, to jest 25,000, poległa na placu boju, lub umarła zaraz z ran; podobna ilość umarła z chorób; pozostałe 25,000 są kalekami, których zdrowie na całe życie zostało nadwerężone. Zatem straty skonfederowanych w ciągu pierwszych 10 miesięcy bieżącego roku wynoszą 75,000 ludzi poległych lub których można uważać za straconych. Do końca roku liczba ta pewno dojdzie do 100,000.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— W tych czasach ukazała się na widok publiczny, wydana nakładem księgarni G. Gebethnera i R. Wolfa niewielka książeczka, pod tytułem: *Dzieje Starego i Nowego Testamentu, krótko zebrane dla dzieci*; wydanie drugie przejrzane i poprawione przez księdza Walerjana Serwatowskiego, autora wielu dzieł treści religijnej. Samo nazwisko tego znanego autora, oraz kilka jego pochlebnych słów, zalecających jeszcze pierwsze wydanie tego dziełka, dostatecznemi byłyby rękojmiami dobroci układu. W istocie *Dzieje* te zawierają treściwy opis najważniejszych wypadków z historji świętej, podany jasnym, dostępnym dla młodych umysłów językiem. Nie możemy obok tego nie zwrócić uwagi na zewnętrzne cechy nowego wydania *Dziejów Starego i Nowego Testamentu*. Od pierwszego spojrzenia uderza każdego czystość druku, piękność papieru, niespotykane w tutejszych, nawet bardzo ozdobnych wydaniach, od razu zatem można poznać, że to produkt nie pochodzący z żadnej z naszych oficyn. W istocie, ostatnia kartka wskazuje, iż książeczka ta, drukowana była w Lipsku. Już nie mówiąc o taniości tamtejszych płodów sztuki drukarskiej, która wyraźnie okazuje się z ceny tej książeczki, taniości na którą mogą wpływać różnice warunków, można wszakże zadać sobie pytanie, dla czego u nas nie spotykamy w droższych dziełach tak pięknych i starannych wydań. Bezwątpienia, gdyby wszyscy nakładcy, wszystkie swe wydania drukowali za granicą, nasze oficyny, zeszłyby jeszcze na niższy stopień udoskonalenia, lecz od czasu do czasu wydanie za granicą takiej niewielkiej książeczki, wskazując wzór zwykłych, nie zbytkowych edycij (édition de luxe), a pobudzając nasze drukarnie do współzawodnictwa w staranności, odbicia może być bardzo użytecznym bodźcem, a sądzimy, że tylko bodźca potrzeba, aby drukarnie nasze nie dały się wyścignąć zagranicznym. Różnica w cenie papieru, może stanowić różnicę w cenie książki, lecz to nie powinno wpływać na staranność i czystość odbicia. Należy dodać, że wspomnione *Dzieje Starego i Nowego Testamentu*, zawierają kilkadziesiąt drzeworytów w tekście.

— *Kurjer Wileński* podaje sprawozdanie z dwóch posiedzeń Cesarskiego Towarzystwa lekarskiego Wileńskiego, jednego naukowego zwyczajnego, które się odbyło d. 12 listopada i drugiego nadzwyczajnego, wyborowego i administracyjnego, odbytego d. 24 listopada. Na pierwszem, prezes Towarzystwa Dr. i profesor Adamowicz złożył nadesłane rozprawy: 1) od Dr. M. A. W. Kościakiewicza, z Saint-Etienne: *Mémoire sur la Pleuro-péripneumonie catarrhale* etc.; 2) od Dra Witolda Narkiewicza—Jodko z Warszawy: *o akomodacji prawidłowej, przestrzeni akomodacyjnej i jej wymierzaniu;* 3) tegoż: *o sympatycznem cierpieniu oka;* 4) od Dra Ludwika Gąsiorowskiego z Poznania dzieło pod tytułem: *Rozprawa wyświecająca zaprowadzenie kanonikatu medycyny przy wszystkich kościołach katedralnych polskich* etc. Rozprawy te poruczone zostały jednemu z członków do złożenia sprawozdania. Następnie odczytano rozprawy Dra Lachowicza *o trzech wypadkach ran postrzałowych;* Dra J. Ważyńskiego: *Spostrzeżenia chorób panujących w miesiącu lipcu* i rozprawę *o tonięciu i utonionych* i inne; poczem Towarzystwo zajęło się roztrząsaniem spostrzeżeń o chorobach panujących i godniejszych uwagi wypadków szczególnych.

Na posiedzeniu wyborowem i administracyjnem, na którem przewodniczył vice-prezes Dr. Korewa, złożono doroczne sprawozdania: 1) od bibliotekarza Dra Reniera o stanie biblioteki Towarzystwa, która powiększyła się o 952 tomów i zawiera ogółem 7,654 tomów; 2) od konserwatora gabinetów anatomiczno-patologicznego i farmakologicznego, p. Apol. Zeidlera, z których w pierwszym znajduje się 133, a w drugim 284 preparatów; 3) od podskarbiego rachunki administracyjne. Poczem wybrano biuro towarzystwa na rok 1862/3.

— Podeszły poeta serbski Wuk Stefanowicz Karadżicz, wydał znowu w Wiedniu tom (4-ty z kolei) serbskich poezij narodowych.

— P. J. L. Kober, księgarz prazki, położył już wielkie dla literatury czeskiej zasługi przez liczne swe nakłady, z których możnaby utworzyć dość sporą bibliotekę. A pomiędzy temi nakładami znajduje się także olbrzymie co do rozmiarów i treści dzieło, mianowicie encyklopedja czeska, pod tytułem *Naučny Slovnik*, na koszta którego wątpimy iżby ktokolwiek inny był się odważył. Obok tego p. Kober ogłosił drukiem liczne dzieła, które bez jego pomocy pozostałyby może dotąd niewydanemi, są to prace literackie Tyla, Machy, Rubesza, Mil. Zdir. Polaka, Klicpery i t. d. Pism tego ostatniego wyszły obecnie zeszyty 20 i 21, obejmujące dokończenie utworu *Blanik*, tudzież dramat w dwóch aktach pod tytułem: *Psani Hassenstejnova* i początek komedji czteroaktowej *Trzi hrabatu na jednou*. Wydawanych zaś przez tegoż księgarza *Slovanskych besed* wyszły tomy dziewiąty i dziesiąty; w pierwszym z nich ukończony został romans Gustawa Plfegra Morawskiego *Ztraceny život*, a w końcu dodaną została powiastka *Hyacint*, przez K. S.; dziesiąty zaś tomik obejmuje romans historyczny pod tytułem: *Kral vyhnanec*, przełożony z polskiego przez P. W. S. — Nakładem tegoż wyszły niedawno: *Prziřodni atlas živočisztva*, z tekstem objaśniającym przez p. Krejczi; *Povidky a bachorky Andersenovy*, z ilustrucjami, oraz drugie wydanie znakomitego utworu zmarłej Honoraty z Wiśniowskich Zapowej, pod tytułem *Niezabudky*.

JURISPRUDENCJA.

Uwagi nad projektem do prawa o sprzedażach Sądowych.

(*Dalszy ciąg patrz Nr.* 283).

Jeżeli przy gruncie pozostawione być winny kaucje, dla tego, że jak w powodach objaśniających projekt powiedziano, nie mogą być uważane za kwoty wymagalne, że są wpisami warunkowemi; — tej samej natury są ewikcje, ostrzeżenia, wpisy warunkowe, weszłe z nieprawomocnych skazujących wyroków i zastrzeżenia miejsca dla wpisów, bo również ani wymagalne nie są, ani co większa bez uzupełnienia form hypotecznych, jak ostatnie, wejść do hypoteki i bez przeprowadzenia procesu, jak pierwsze, co do wysokości stanowczo ocenione być nie mogą. Gdzie ta sama przyczyna prawodawcza, ten sam skutek być musi. Wpisy więc te również przy gruncie pozostać winny. A taki przepis dla mniejszej potrzeby gotowizny znakomicie by podniósł chęć do kupna.

Iednakże co do wszystkich kaucij i podobnych wpisów w warunkach zastrzeżone być winno, że w razie ich wykreślenia lub wymagalności, nabywca każdą z tych sum zaspokoi, komu wypadnie w takim samym terminie, jaki podług art. 31 ust. 4, do wypłaty szacunku oznaczony został. Dla tego uważałbym za właściwe tak zredagować art. 32 ust. 3:

> Kaucje, ewikcje, wpisy warunkowe, ostrzeżenia i zastrzeżenia, o ile korzystnie w szacunku mieścić się będą, również pozostaną przy gruncie. Jednakże po wykreśleniu każdego z tych wpisów, lub w razie wymagalności bądź łącznie, bądź oddzielnie, nabywca obowiązany zaspokoić odpowiednią sumę komu wypadnie, w terminie od wykreślenia lub wymagalności tak długim, jaki oznaczony został w warunkach do wypłaty szacunku.

Uważam, że cena przedaży daleko pewniejsze daje przekonanie o wartości majątku, niż taksa. Cena bowiem przedaży istotnie była postąpiona (choć czasem może dla interesu stron cokolwiek podwyższona lub obniżona). Taksy zaś w naszym kraju względem nieruchomości miejskich opierają się na oszacowaniu materjałów do budowy użytych, nie wchodząc w dochód, który właśnie w porównaniu ze stanem budowli, daje pojęcie o jej wartości; a względem nieruchomości wiejskich, taksa opiera się na instrukcji Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z r. 1814, która przez ustanowienie nizkiej przecięciowej ceny zboża za podstawę dziś służyć nie może. Nic dziwnego, że w taksach z dyspozycji Władz Administracyjnych i Skarbowych dokonywanych (za któremi i taksy sądowe idą) nizka cena zboża za zasadę się przyjmuje, bo tam idzie o nizki szacunek dóbr, aby na jego podstawie przyjęta kaucja lub udzielona pożyczka pełne bezpieczeństwo znalazła. Ale też praktyka uczy, że wartość dóbr często wyższa jest w dwójnasób. Dla tego do wykrycia istotnej ceny nieruchomości, wolałbym położyć za zasadę naprzód cenę z kontraktu kupna i sprzedaży, potem wartość wynalezioną przez taksę.

Tę nawet zasadę położył dekret z 26 Czerwca 1811 r.

Taksa późniejsza jest bezspornie bliższą prawdy od wcześniejszej w stosunku do dzisiejszej wartości, nie idzie przecież zatem, aby dawniejszą zupełnie odrzucić. Lepsza przecież taksa jakakolwiek, choćby przed laty 30 sporządzona, niż problematyczna wartość wyrachowana z ofiary,—bo to już jest rzeczą dowiedzioną, że ofiara, której nawet źródło jest z przeszłego wieku, do ocenienia wartości dóbr mniej jest odpowiednia, niż wartość nieruchomości miejskiej, wyrachowana na zasadzie ubezpieczenia; kiedy wiemy, że ubezpieczenie często wartość istotną przechodzi; co większa są nieruchomości miejskie bez gruntów i ogrodów, tylko z placem, na którym stoją; na ostatek dom mógł mieć w chwili ubezpieczenia odpowiednią wartość, ale zniszczał i rozrzucony być musi.

Na trzeciem miejscu położyłbym szacunek wyrachowany z ostatniego czynszu dzierżawnego, po strąceniu podatków pomnożonego przez 20. Nie jest to sposób wyższy nad zarzuty, ale lepszy jeszcze od wyrachowania z ofiary na wsi, a z ubezpieczenia od ognia w mieście.

Te dwa sposoby położyłbym następnie:

Prezesi Trybunałów w ogóle, jak wszyscy co na wykształcenie naukowe pracują, a potem dosyć zajęcia mają w przebiegu swojej karjery urzędowej, jak wszyscy co od dzieciństwa nieledwie w mieście mieszkają, trudno żeby mieli gruntowne wyobrażenie o istotnej wartości ziemi (nie idzie tu o nieruchomości miejskie, bo te wszystkie są od ognia ubezpieczone). Trudno więc żeby ziemię szacowali i ten sposób odrzuciłbym zupełnie.

Wolałbym w braku wszystkich wskazówek, oznaczyć wartość przez porównanie rozległości nieruchomości wiejskich w zajęciu zamieszczonej, z ceną średnią włóki praktykowaną w okolicy, a poświadczoną przez Naczelnika Powiatu. To nie będzie dostateczne, wiem o tem zawczasu, ale jednak da jakąś

podstawę, której decyzja Prezesa byłaby zupełnie pozbawiona.

Zaprojektowałbym więc taką osnowę:

Art. 33. Cena do licytacji oznaczona będzie w stosunku ²/₃ części ceny objawionej w hypotece, podług ostatniego kontraktu kupna o sprzedaży, lub aktu działowego. W braku takiej ceny w stosunku ²/₃ części taksy urzędowej. W zbiegu taks, później sporządzona przeważa. W braku taks ²/₃ części sumy wypadającej z rozmnożenia czynszu dzierżawnego rocznego wziętego po potrąceniu podatków i składek do kas publicznych wnoszonych, przez 20. Gdy i to nie będzie wiadomem, cena oznaczona będzie co do nieruchomości wiejskich, w sumie wypadającej z pomnożenia ilości dawnej ofiary przez 200, a co do miejskich w podwójnej wysokości zabezpieczenia w Dyrekcji Ubezpieczeń przyjętej. W braku tego wszystkiego w stosunku ²/₃ części sumy, jaka wypadnie z porównania przestrzeni nieruchomości wiejskiej w zajęciu opisanej, z ceną średnią w okolicy praktykowaną, a przez Naczelnika Powiatu poświadczoną.

(Wolałbym tu w miejsce Naczelnika Powiatu zamieścić Delegację czynszową, ale trudnoby jej podobno narzucać taki obowiązek).

W art. 35 i 36 projektu postanowiono: że w dni ośm od złożenia Pisarzowi Trybunału dowodów z doliczeniem czasu na odległość respective wręczone będzie dłużnikowi i wierzycielom zawiadomienie o terminie do ogłoszenia warunków, podług art. 29 oznaczonym.

Przypuśćmy, że dłużnik ma zamieszkanie o mil 24 od miejsca, gdzie zasiada Trybunał; popierający ma obowiązek doręczyć mu zawiadomienie w dni 8 z doliczeniem czasu na odległość, czyli w dni 20. Jeżeli więc termin podług art. 29 do ogłoszenia warunków oznaczony będzie za dni 30, to gdy dłużnik spory zadyktować musi na dni 3 przed terminem podług art. 83, zostanie mu wszystkiego dni 7, co nie starczy na odległość przebyć się mającej przez dłużnika podróży, wymagającą podług art. 3 dni 12.

Wziąłem tu odległość zwykłą, trafiającą się kiedy dłużnik mieszka w zakresie tego samego Trybunału, ale jeżeliby mieszkał w innej Gubernji, naprzykład o mil 46, co się trafić może, to popierający dopełniłby obowiązku z art. 35 wypływającego, kazawszy mu doręczyć zawiadomienie o tak ważnym terminie na zajutrz po jego odbyciu.

To samo jest względem wierzycieli z art. 36. Biorąc więc średnie w naszym kraju odległości za podstawę, słusznie mogę powtórzyć, com w ogólnym poglądzie powiedział, termin 30-to dniowy od złożenia dowodów Pisarzowi Trybunału do ogłoszenia warunków dozwolony art. 29, jest zakrótki i niepraktyczny.

A weźmy teraz wypadek, że wojskowy jako wierzyciel obrał sobie zamieszkanie w miejscu konsystencji, trzeba mu doręczyć zawiadomienie z terminem 2-u miesięcznym, 4-ro miesięcznym, lub jeszcze dłuższym.

W ogóle biorąc, potrzeba naprzód zostawić popierającemu sprzedaż do uskutecznienia wręczeń czas taki, jak go art. 35 i 36 oznaczyły i taki sam czas drugi dla dłużnika i wierzyciela.

Pierwszy potrzebny na podróże Woźnych i przesyłki pocztą do miast odleglejszych w w innych gubernjach, drugi dla zgłoszenia się interesentów na dni 3 przed terminem.

Uważam więc, że termin z art. 29 winien być oznaczony po porachunku dni 8, podwójnego czasu na najdalszą odległość i dni 11 (trzy przed terminem); że obowiązek uskutecznienia w ten sposób wręczeń na popierającego powinien być włożony; że gdyby termin 90-cio dniowy z art. 29 na to nie wystarczał, co będzie zawsze jak dłużnik lub wierzyciel będzie zamieszkiwał od Trybunału o mil 72, lub gdy wojskowy obierze w miejscu konsystencji zamieszkanie, Prezes Trybunału na podaną notę, rezolucją z wyrażeniem przyczyny, może go przedłużyć.

Oprócz tego stosownie do art. 76,—77,—78 projektu, wszelkie spory o wyłączenia od sprzedaży i granice winny być wnoszone na dni trzy przed terminem ogłoszenia warunków.

Nie idzie o tych, co ostrzeżenia dla skutków sporów wytoczonych zapisali; idzie o tych co ostrzeżeń nie mają, a których prawa nadwerężone być mogą przez sprzedaż; pierwszym art. 36 każe czynić doniesienia, drugiemi byliby ci, których grunta mogłyby uledz sprzedaży przez mylne opisanie granic w protokule zajęcia, który jednak za podstawę przysądzenia służy, w skutku czego nabywca miałby prawo objąć kupiony majątek podług opisu granic w zajęciu. Tym zaś projekt niekaże czynić żadnych wręczeń, niwecząc wszakże ich prawa. Obok więc tego, co pod art. 13 powiedziałem, uważam za właściwe, aby doniesienie o terminie do ogłoszenia warunków czynione było w rzeczywistych, a w braku wiadomości o takowych, w obranych w hypotece zamieszkaniach, wszystkim właścicielom dziedzin z nieruchomością sprzedawaną stykających się, które nie są odgraniczone kopcami, lub których rozgraniczenie z nieruchomością sprzedawaną hypotecznie objawione nie jest.

W ten więc sposób sprostowałbym.

Art. 35. Najdalej w ciągu dni 8 po złożeniu w Kancelarji Pisarza Trybunału dokumentów w art. 29 wymienionych, z doliczeniem czasu na odległość miejsca zamieszkania dłużnika od miejsca posiedzeń Trybunału, przed którym sprzedaż jest popierana, doniesione będzie dłużnikowi osobiście lub w zamieszkaniu podpisane przez Obrońcę zawiadomienie o terminie do ogłoszenia warunków sprzedaży. Doręczenie to uskutecznione być musi na dni 11 przed tym terminem, z doliczeniem takiegoż samego czasu na odległość.

Art. 36. W tymże terminie ośmiodniowym z doliczeniem czasu na odległość doręczone będzie i t. d. (a na końcu artykułu)—

doręczenie to uskutecznione być musi na dni 11 przed terminem ogłoszenia warunków z doliczeniem czasu na odległość.

Artykuł dodatkowy.

Również w tymże terminie z doliczeniem czasu na odległość doręczonem będzie doniesienie, w art. 36 opisane, właścicielom wszystkich włości z nieruch omością sprzedawaną stykających się, od niej kopcami nieodgraniczonych, albo których rozgraniczenie z nieruchomością zajętą w hypotece objawione nie jest.

Doręczenie to uskutecznione będzie na dni 11 przed powyższym terminem, z doliczeniem czasu na odległość, w zamieszkaniach rzeczywistych, a w braku wiadomości o takowych, w zamieszkaniu prawnem w właściwej Księdze Wieczystej obranem.

Artykuł dodatkowy drugi.

Gdyby w skutku powyższych doręczeń termin 90-cio dniowy zakreślony w art. 29 był zakrótki, Prezes Trybunału na podaną notę przez rezolucję z obrachowaniem potrzebnego czasu będzie go mógł stosownie do ścisłej potrzeby przedłużyć. *(d. c. n.*

BIBLJOGRAFJA ROSYJSKA
za miesiąc Listopad 1862 r.

Banki, ich ustrojstwo, operacji i uprawlenje, Kursel-Senela. Tom I. Perewod pod redakciej, s predisłowiem i dopołnenjami, otnosiaszczimisia k Rosji, W. P. Bezobrazowa. St. Peterb.

Dzieło p. Courcelle-Senueil, profesora ekonomji politycznej w instytucie narodowym w San-Jago (w Chili), wydane w dwóch tomach w 1859 roku w Paryżu w języku francuzkim, używa powszechnej wziętości. Traktuje ono ekonomję polityczną zarazem gruntownie i przystępnie. Za pomocą dodanych do pierwszego tomu niniejszego przekładu uzupełnień, dotyczących kredytu i banków w Rosji, książka ta ma dla cesarstwa wielkie pod względem tak teoretycznym, jak i praktycznym znaczenie. Nagromadzone tu zostały wszelkiego rodzaju wiadomości niezbędne w Rosji dla założycieli i urzędników banków, dla osób, które zechcą wejść z niemi w stosunki, dla urzędników administracyjnych i kupców. Do tego przekładu dołączone także zostały ustawa i przepisy istniejących w Rosji zakładów kredytowych, mianowicie: banku państwa, jego kantorów i banków miejskich.

Obszerny wstęp pióra p. W. P. Bezobrazowa, dołączony do przekładu rosyjskiego, dowodzi niezbędności banków dla Rosji, zwłaszcza w obecnem jej położeniu, oraz dotyka rozmaitych kwestij, z tym przedmiotem styczność mających.

P. Bezobrazów powiada między innemi: „Nikt nie może twierdzić, ażeby usunięcie wszelkich bez wyjątku zawad i okoliczności tamujących u nas rozwój gospodarstwa wiejskiego, handlu i wszelkich przejawów działalności narodowej, zależało w obecnej epoce od dobrych chęci jednostek, mianowicie kupca, obywatela ziemskiego i t. p. Po tak wielkich reformach, jak np. zniesienie poddańczej zawisłości włościan od właścicieli ziemskich, po takich operacjach finansowych, jak emisja pieniędzy papierowych, po takich zmianach, jak likwidacja rosyjskich instytucij kredytowych, i nareszcie wśród wielolicznych okoliczności, oddziaływających na kredyt,—równowaga w ekonomji narodowej nie prędko może być przywróconą.

„Inaczej nawet być nie może. Porządek ekonomiczny, tak samo jak i polityczny, ma w społeczeństwie ludzkiem swe epoki przechodnie; największe dobrodziejstwa, jak np. zastosowanie w rolnictwie i przemyśle rozmaitych narzędzi mechanicznych, wymagają chwilowych ofiar i strat, przy wprowądzeniu ich bowiem należy zmienić z gruntu cały tryb manipulacji fabrycznej i odmówić nieraz zarobku całej masie ludności, która dotąd z tego jedynie źródła ciągnęła swe zasoby.

„Lecz cierpienia, na jakie bywa narażona ludzkość skutkiem takich okoliczności przechodnich, bywają rozmaite; jedne i też same przesilenia ekonomiczne, oddziaływają nie w jednej mierze na rozmaite narody i w rozmaitych epokach. Tu, tak samo jak i w wielu innych wypadkach, społeczeństwo ludzkie porównać można z organizmem fizycznym człowieka: wiadomo, że jedna i taż sama choroba może spowodować w rozmaitych ludziach, stosownie do rozmaitych warunków ich organizmu, nie jednakowe skutki i większe lub mniejsze cierpienia. Nie szukając daleko, zwróćmy uwagę na obecne przesilenie bawełnicze w Anglji: nie ulega wątpliwości, iż w każdym innym kraju towarzyszyłyby mu daleko większe klęski, stosownie do innego charakteru fabrykantów i robotników i innych warunków ich do siebie stosunków, oraz do mniejszej ilości kapitałów wśród narodu i mniejszej mocy ducha w walce z zawadami natrafianemi na polu przemysłu. W samej nawet Anglji, przesilenie to wywołałoby przed stu laty o wiele smutniejsze niż obecnie skutki."

Szerajul-Islam, ili zakony musulman sziitskaho wieroispowiedanja. Wypusk I-j: o torgowlie i załogie. S. Peterb. 8-vo, stronic XVI i 233.

Przy drugim oddziale własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji przedsięwzięte zostało wydawnictwo powyższe, którego pierwsza część wyszła obecnie z druku i które przedstawia wielki interes tak dla znawców języków wschodnich, jak i dla prawników-teoretyków, oraz dla urzędników sądowych kilku gubernij rosyjskich, którym nawet pod względem praktycznym przynieść może pożytek. Znaczną część ludności cesarstwa rosyjskiego stanowią rozmaite plemiona, które zachowały w mniejszym lub większym stopniu swe dawne tradycje i cechy charakterystyczne, głównie pod względem bytu społecznego. Wśród tych plemion ważne zajmują miejsce mahometanie pochodzenia tatarsko-persko-arabskiego, zaludniający znaczną przestrzeń Rosji, od Syberji zachodniej do Krymu. Niektóre z tych grup mahometańskich przyswoiły sobie ogólne warunki społeczne i prawa rosyjskie, inne zaś w mniejszym stopniu wpływowi temu uległy—lecz wszystkie one dochowały w całości niektóre ze swych dawnych pod względem społecznym przepisów (jak np. prawo dotyczące stosunków w rodzinie i prawo co do władania majątkiem), opartych na ich własnej narodowości i religji. Rozległa sfera praw i obowiązków familijnych i innych społecznych wynika u tych plemion z ich własnych wyobrażeń, na podstawie których własne ich sądy narodowe rozstrzygają wszelkie spory, wynikłe z naruszenia tych praw i obowiązków. Również wszelkie inne spory, wymagające roztrząsania w sądzie, wolno stronom oddawać, stosownie do ich życzenia, pod decyzję tychże sądów narodowych, z warunkiem atoli iżby wyroki tych ostatnich przesyłane były następnie wyższym instancjom do zatwierdzenia, a temi wyższemi instancjami są zaprowadzone u nich rosyjskie władze sądowe. Taki tryb rozstrzygania spraw na drodze sądowej, ma rozległe zastosowanie praktyczne w tych prowincjach Rosji, gdzie mahometanie stanowią wyłączną prawie ludność, jak np. w kraju Zakaukazkim. W sprawach dotyczących sporów pomiędzy rodzicami a dziećmi, oraz pomiędzy małżonkami, jak niemniej w sprawach dotyczących spadku i podziału majątku, sprzedaży i kupna i t. p., mahometanie tameczni udają się do swych sądów narodowych, w których zasiadają osoby powszechny szacunek posiadające, tudzież uczeni i duchowni; prawo rosyjskie nadało tym sądom znaczenie sądów polubownych. Rozstrzygają się w nich ostatecznie niektóre sprawy, jeżeli obie strony są z wyroku zadowolone. Lecz oprócz tego juryzdykcję swą nad tym krajem rozciągają także rosyjskie władze sądowe: sąd okręgowy czyli powiatowy, izby gubernialne i senat. Do władz tych często zanoszone bywają apelacje na wyroki sądów mahometańskich; sprawy podobne, jako roztrząsane pierwiastkowo podług praw mahometańskich, wymagają w dalszem ich prowadzeniu znajomości tych praw, dla powzięcia jasnego wyobrażenia co do okoliczności i dla należytego zastosowania do nich praw cesarstwa. Do niedawnego czasu władze sądowe w Rosji nie były w możności należytego zaznajomienia się z zasadami, stanowiącemi u mahometan ogólne prawa obowiązujące: prawa ich bowiem, pisane w języku arabskim, były nieprzystępnemi dla rosyjskich urzędników sądowych. Dopiero w r. 1850 baron Tornau, który urzędując w prowincji Kaspijskiej, miał sposobność nauczenia się języków perskiego i arabskiego, wydał „Wykład zasad prawodawstwa mahometańskiego" (*Izłożenje naczał musulmanskaho zakonowiedienja*). Jako pierwsza w tym rodzaju praca, książka ta nie odpowiadała w zupełności swemu przeznaczeniu.

Około 1850 r. wyznaczona została przez Rząd osobna do wydania w języku rosyjskim praw mahometańskich komisja, złożona z uczonych orjentalistów. Jednym z owoców prac tej komisji jest przytoczone tu na czele dzieło. Są to prawa mahometanów sekty szyickiej, najbardziej w kraju Zakaukazkim rozprzestrzenionej. Wybrano do tego pracę w języku arabskim, pod tytułem *szerajul-islam*, posiadającą największą powagę w Persji i w ogóle u wszystkich tej sekty wyznawców. Książka ta przełożoną została jak najstaranniej na język rosyjski, z wyjątkiem pierwszej jej części, dotyczącej przepisów wyłącznie religijnych, oraz praw kryminalnych, których rosyjskie władze sądowe nie potrzebują. Ogłoszony już drukiem zeszyt pierwszy tego przekładu, obejmuje tylko prawa dotyczące handlu i zastawu. Jednocześnie z przekładem wydany także został tekst arabski.

B. Cziczerin. *Nieskolko sowremennych woprosow. Moskwa.*

Jest to zbiór artykułów profesora Cziczeryna, drukowanych po większej części w ciągu ostatnich dwóch lat w czasopismach *Moskowskija Wiedomosti* i *Nasze Wremja.* Umieszczone tu zostały artykuły następujące: Wstępna prelekcja z prawa publicznego;—Co jest dla uniwersytetów rosyjskich niezbędnem?—O pomiarach i granicach;—O szlachcie rosyjskiej;—O stanie średnim;—O zasadach opiekuńczych;—Rozmaite rodzaje liberalizmu;—Rada ministrów;—O reformie sądownictwa;—Przepisy policji wiejskiej.—Artykuły te poprzedza krótki wstęp, wyjaśniający cel ich wydania.

Gliebow. *Tretja realnaja moskowskaja gimnazja, Materjały dla istorji gimnaziczeskaho obrazowanja w Rossji, s* 1839 *po* 1862 *god. Moskwa.*

Część tej pracy, pod tytułem „O egzaminach wstępnych do uniwersytetu". ogłoszoną była w czasopismie *Moskowskija Wiedomosti,* cała zaś praca zamieszczoną była w numerach 10-m i 11-m czasopisma *Wospitanje,* a obecnie wyszła w osobnej książce pod tytułem powyższym. Jest to dziełko bardzo ważne dla każdego, chcącego poznać dzieje stopniowego rozwoju wychowania publicznego w gimnazjach rosyjskich. Praca ta tem większe ma znaczenie, że poświęcona jest dziejom rozwoju gimnazjum realnego, prawie jedynego w tym rodzaju w Rosji. Autor daje jasny i dokładny obraz działalności tego zakładu naukowego, w związku ze stopniowemi zmianami, jakie zaprowadzone zostały po gimnazjach rosyjskich w ciągu oznaczonego w tytule okresu, w którym gimnazje, doszedłszy około 1850 roku do wysokiego stopnia rozwoju, poczęły następnie zwolna upadać i doszły nareszcie do obecnego swego stanu, pod wielu względami niezadowalniającego. Liczne dane statystyczne przytaczane są stale przez autora na poparcie jego sądu.

Najważniejszą tej pracy część stanowi ciekawe porównanie, jakie autor robi pomiędzy wykształceniem humanitarnym a realnym. Od tego p. Gliebow rozpoczyna swą książkę, a przed wykazaniem rozwoju w gimnazjach rosyjskich dwóch powyższych kierunków, zastanawia się nad tem, jak w zachodniej Europie, głównie zaś w Niemczech, na podstawach humanitarnej i realnej, pod wpływem idei chrześcjańskich i doktryn filozoficznych, powstawały i rozwijały się stopniowo rozmaite szkoły, które posłużyły za wzór przy organizacji gimnazjów w Rosji. Podobny zarys niemieckich zakładów naukowych był autorowi z tego głównie względu niezbędny, że nowe gimnazja filologiczne i realne, mające być zaprowadzone w Rosji na podstawie „Projektu" z 1862 r., są zdaniem jego naśladowaniem niemieckich gimnazjów humanitarnych i realnych w Prusach i Saksonji. *(d n.)*

TEATRA W WARSZAWIE.

Teatr Rozmaitości. — Dziś we Środę, d. 17 Grudnia, komedjo-opera, w 1ym akcie, z francuzkiego: **Dwóch Aniołów opiekuńczych**, odegrana przez pp. *Ostrowskiego, Królikowskiego, Swiergocką, Sawickiego.* — Komedja w 3ch aktach, z francuzkiego: **Zięć pana Poirier**, odegrana przez pp. *Rychtera, Swieszewskiego, Palińską, Trapszę, Chomanowskiego, Prochazkę, Ładnowskiego, Rembeckiego, Damsego, Dąbrowskiego, Adlera.*

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na ubo.		rsr.	k.	na ubo.
Loża 1 piętra z 4 bil.	3	0	10	Krzesło w nast. rz.	„	60	2¹/₂
Loża 2 piętra z 4 bil.	2	70	10	Parter	„	45	2¹/₂
Krzesła w 4 pier. rz.	„	90	2¹/₂	Galerja	„	30	—
Krzesło w 4 dru. rz.	„	75	2¹/₂	Paradyz	„	15	—

Zacznie się o godzinie 7.

Jutro we Czwartek, Wielki Teatr.—Widowisko bezpłatne.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
z dnia 16 grudnia.

Monety.			żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop
Pół-Imperjały Rosyjskie			—	—	5	51
Dukaty Holenderskie nowe ważne			—	—	3	28
Papiery.						
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)			92	16	—	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponů) za 15 rs. / ditto Serja II.			14	98	14	96
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych			116	50	116	—
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750			—	—	—	—
Akcje Współki Żeglugi Parowej po rs. 100			92	—	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100			—	—	—	—
dito 500			96	75	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.			89	—	89	—
Wexle.						
Berlin	100 Tal.	2 M.	100	20	—	—
„	100 Tal.	k. t	—	—	—	—
Gdańsk	100 Tal.	2 M.	—	—	—	—
„	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg	300 BMk.	2 M.	153	15	—	—
Londyn	1 Ft. St	3 M.	6	78	—	—
Moskwa	100 Rs.	1 M.	—	—	99	50
Petersburg	100 Rs.	1 M.	—	—	99	66
„	100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż	300 Fr.	2 M.	80	85	—	—
„	300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń	150 Złr.	2 M.	85	5	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. kop. 84⁴/₉
„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 29

KURSA TELEGRAFICZNE.
z Berlina z dnia 16 grudnia.

	żądają	płacą
5ta Pożyczka Rossyjska	—	90¹/₄
6ta „ „	—	97¹/₄
Obligacje Skarbowe 4%	—	84¹/₄
Listy zastawne 4%	—	89
Bilety Banku Polskiego	—	89³/₈
Weksle na Warszawę	—	89¹/₄
„ Petersburg 3 tygodniowy	—	99¹/₄
„ Londyn 3 miesięczny	—	621
„ Paryż 2 „	—	79¹¹/₁₂
„ Hamburg 2 „	—	151¹/₂
„ Wiedeń 2 „	—	84¹/₂
Żyto na targu	—	46⁵/₈
„ na dostawę późniejszą	—	45³/₄
z Paryża.		
Renta 3% bez kuponu	—	69 80
Akcje kredytu ruchomego	—	1137

Liwerpool, 15 *Grudnia.* Sprzedano dziś 10,000 wańtuchów bawełny; ceny stale się utrzymują.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

(N. D. 6296) *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż nadesłany drogą urzędową akt zejścia Józefa Szymańskiego, byłego obywatela miasta Warszawy w dniu 6 Września r. b. w Wrocławiu zmarłego, przesłała Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie do odpowiedniego przepisom prawa postąpienia.

Warszawa d. 30 Paźdz. (11 Listop.) 1862 r.
Z up. za Dyrektora Kancelarji,
Zaborowski.

(N. D. 6530) *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z powodu rewizji, uporządkowania i zamknięcia rocznego Ksiąg Kasowych, wszelkie czynności Kas Powiatowych, a mianowicie pobór należności Skarbowych tudzież wypłaty od dnia ostatniego Grudnia r. b. do dnia 5 Stycznia r. p. 1863 włącznie zaś czynności Kas Gubernialnej Lubelskiej na dni 10 to jest od dnia 15 do dnia 25 Stycznia r. p. 1863 zawieszone zostają.

Lublin d. 24 Listop. (6 Grudnia) 1862 r.
p. o. Gubernatora Cywilnego, A. Boduszyński.
Naczelnik Kancelarji, Mejer.

(N. D. 6580) *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Podaje do wiadomości, że stosownie do § 5 przepisów i objaśnień planu Najwyżej dozwolonej Loterji na dobra Szymanów i Seroki, ciągnienie 3 klasy 5 oddziału w której rozegrane będą dobra ziemskie Oryszew z przyległościami, rozpoczętem zostanie w dniu 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana w biurze Urzędu Loterji przy ulicy Jezuickiej, z powodu więc tego, grający w tęż Loterję z wymianą losów przed oznaczonym terminem pośpieszyć są obowiązani, gdyż według ostrzeżenia § 11 powyższego planu wygrana tylko okazicielowi losu z klasy właściwej płaconą będzie.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1862 r.
Naczelnik Urzędu, Baron Mengden.
Sekretarz, J. K. Noiński.

(N. D. 6553) *Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej.*

Zawiadamia posiadaczów poświadczeń na akcje Serji I. storublowych, iż procent za rok 1862, w ilości rs. 3 kop. 80, na każdą akcję przypadający, wypłacony będzie poczynając od dnia 2 Stycznia 1863 r. w Warszawie, w Kasie Głównej Towarzystwa i w przeciągu jednego miesiąca to jest do dnia 1 Lutego 1863 r. w Wrocławiu w Kasie Zjednoczenia Bankowego Szląskiego, a to za okazaniem poświadczeń, na których ta wypłata będzie odstępmlowaną.

Co do wymiany poświadczeń czyli certyfikatów na akcje właściwe, która to wymiana nastąpi w ciągu dwóch pierwszych miesięcy roku 1863, interesowani będą o tem bliżej zawiadomieni przez osobne w pismach publicznych ogłoszenie.

Warszawa d. 1 (13) Grudnia 1862 r.

(N. D. 6554) *Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej.*

Zawiadamia posiadaczów poświadczeń na akcje Towarzystwa Serji II. pięćset-rublowe, że procent za drugie półrocze 1862, po 10 rs. na każdą akcję, wypłacany będzie od dnia 2 Stycznia 1863 roku, w Warszawie, w Kasie Głównej Dróg Żelaznych, oraz przez przeciąg jednego miesiąca, w Amsterdamie u PP. Lippman Rozenthal et Comp., w St. Petersburgu u PP. Gustaw Sterky i Syn.

Co się tyczy wymiany poświadczeń czyli certyfikatów na właściwe akcje, która to wymiana nastąpi w ciągu dwóch pierwszych miesięcy roku 1863, interesowani bliżej zawiadomieni o tem będą przez osobne w pismach publicznych ogłoszenie.

Warszawa d. 13 Grudnia 1862 r.

(N. D. 6527) *Kasa Oszczędności Miasta Płocka*

Podaje do wiadomości, iż z powodu zamknięcia ksiąg, Kasa Oszczędności procenta za rok bieżący 1862, jakoteż i zaległe od kapitałów w Kasie tutejszej lokowanych dopisywać będzie. Wzywa zatem uczestników Kasy swej, aby codziennie poczynając od d. 16 Grudnia 1862 r., z książeczkami swemi do biura Kasy Oszczędności przybywać zechcieli.

Płock d. 10 Grudnia 1862 r.
(2) Prezydujący, A. Niemirowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 6434) *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w d. 19 (31) Grudnia r. b. o godzinie 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod N. 744 w miejscu jej posiedzeń odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracij, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Lubelskiej w bliskości rzeki Wieprza położonych, a mianowicie z leśnictwa Parczew cięć 1846/56 sztuk 2232 wyraźniej sztuk dwa tysiące dwieście trzydzieści dwie od ceny szacunkowej rs. 4261 k. 62 wyraźniej rs. cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt jeden kop. sześćdziesiąt dwie.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośnej pomiędzy wszystkimi deklarantami nie będzie, w razie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji lecz tylko między tymi konkurentami, którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do Kasy Głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiźnie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach skarbowych. rs. 450 i w dowód tego kwit Kasy na wniesienie tej sumy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 11 w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrzane być mogą, w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Lubelskim, oraz w Urzędzie Leśnym Parczew we wsi Makoszka.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć, później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należytość na licytacji postąpioną, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 7 1/2, wyraźnie, czysto, bez przekreśleń i podskrobań, zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja.

Wskutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przych. i Skarbu z dnia 7 (19) Listopada r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 2232 z Leśnictwa Parczew Gubernii Lubelskiej, za sumę ryczałtową rs. (tu wypisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam kwit Kasy N. na złożone w niej vadium rs. N., które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem w N. dnia. . .
(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopercie wypisać „deklaracja do kupna drzewa N."

Deklararacje nienapisane podług wzoru lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki albo niepołączone z kwitem na vadium lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą unieważnione.

Warszawa d. 7 (19) Listopada 1862 r.
za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski.
za Naczelnika Sekcji, K. Wydrzyński.

(N. D. 6563) *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie w Magistracie Wąwolnicy, przed Pomocnikiem Naczelnika Powiatu Lubelskiego przez opieczętowane deklaracje, na wydzierżawienie jednoroczne pro 1863 r. dochodu kasy ekonomicznej pomienionego miasta z propinacji, a to od obniżonej o 1/4 część sumy praetialnej t. j. od rs. 1072 k. 65. Osoby zatem mające chęć ubiegania się o rzeczoną dzierżawę, zaopatrzone w deklaracje wedle poniżej zamieszczonego wzoru napisane, i kwity z złożonego w jednej z kas Rządowych vadium rs. 107 k. 26 1/2 obejmujące w terminie i miejscu wyżej oznaczonym, znajdować się zechcą.

Warunki przedlicytacyjne w Kancelarji Magistratu Miasta Wąwolnicy każdego czasu odczytane być mogą.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) r. b. Nr. 83740/23775 składam niniejszą deklaracją że dochód kasy Ekonomicznej Miasta Wąwolnicy z propinacji, pragnę wziąść w dzierżawę na rok jeden 1863 to jest od dnia 19 Grudnia (1 Stycznia) 1863 r. od ostatniego Grudnia 1863 r. za sumę rs. N. (tu wypisać cyfry literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Kwit kasy N. na złożone vadium rs. N dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. r. b.
(imie i nazwisko deklaranta)

Lublin d. 30 Listop. (12 Grudnia) 1862 r.
p. o. Gubernatora Cywilnego, A. Boduszyński.
Naczelnik Kancelarji, Mejer.

(N. D. 6442) *Rząd Gubernialny Płocki.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego w Płocku, odbywać się będzie głośna in plus licytacja o 6 letnią z powodu kończących się kontraktów dzierżawnych, wakującą od d. 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r. dzierżawę prawa szynkowania trunków a mianowicie:

Dnia 18 (30) Grudnia r. b. 1. Na osadzie karczemnej Raróg w ekonomii Rządowej Boryszewo położonej, od dotychczasowej opłaty rocznej rs. 187 k. 47 1/2, 2. we wsiach, Głowiń-

sko, Gałkowo, Gałkówko, Janowo, Jankowo, Łukaszewo, Puszcza, Ruża, Szczutowo, Trzebiegoszcz, Starorypin i Rypałki, do ekonomii Rządowej Trąbin należących, od opłaty rocznie rs. 936 k. 66 1/2 oznaczonej.

Dnia 19 (31) Grudnia r. b. 3. we wsiach: Modle, Nowawieś mała, Mławka, oraz w karczmie po Misjonarskiej w mieście Mławie wraz z gruntami i czynszem do karczmy w Mławie należącemi, w ekonomii rządowej Mława, od dotychczasowej opłaty rocznej rs. 296, i 4) we wsi Rządowej Żurominek Kapitulny wraz z czynszem z osady karczemnej tamże, od dotychczasowej opłaty rocznej rs. 128.

Każdy więc mający chęć ubiegania się o te dzierżawy, zechce się w oznaczonym terminie o godzinie 12 z rana stawić, zaopatrzony w świadectwo kwalifikacyjne, które według Postanowienia Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 r. i wzoru przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu reskryptem z dnia 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32198 właściwy Naczelnik Powiatowy wydać, a Rząd Gubernialny zatwierdzić ma, bez świadectwa takiego nikt do cytacji dopuszczonym nie będzie.

Obok tego każdy pretendent winien będzie przed przystąpieniem do licytacji złożyć do depozytu kasy Gubernialnej Płockiej vadium wyrównywające 1/4 części ceny do licytacji oznaczonej które utrzymującemu się przy licytacji na uzupełnienie przyjęte, a nieutrzymującemu przy licytacji zaraz powrócone będzie.

O szczegółowych warunkach informację powziąść można każdego dnia w Sekcji Dóbr i Lasów Rządowych przy Rządzie Gubernialnym.

Płock d. 10 (22) Listopada 1862 r.

za Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Greer.
Naczelnik Kancelarji, w z. Kusociński.

(N. D. 6557) *Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w d. 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w Sali Posiedzień Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje:

A. Na utrzymanie przez ciąg lat trzech poczynając od dnia 1 Stycznia 1863 r. do dnia ostatniego Grudnia 1865 r. karawanów, karet i wozów do służby pogrzebowej należących od sumy rs. 674 rocznie warunkami licytacyjnemi objętej.

B. Na reperacją w przeciągu tychże samych lat trzech dekoracji karawanowych, dek i zaprzęgów na konie, garderoby, pranie obrusów do katafli, na stoliki, rękawiczek i chustek białych na szyje, z dodaniem potrzebnych szczotek do mycia karawanów, karet i wozów, oraz reperowanie ozdób brązowych przy karawanach, od sumy rs. 375 rocznie, takiemiż warunkami licytacyjnemi podanej, do której przyjęci będą przedsiębiercy tylko wyznania Chrześcijańskiego.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą entrepryzę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą sumę za jaką podejmują się pomienione roboty ad A. i B wyszczególnione wykonywać.

Nadto do deklaracji dołączony być winien Kwit Kasy Głównej Ekonomicznej na złożone w tejże vadium do licytacji

ad A. rs. 67 k. 50.
ad B. rs. 45.

I na koszta ogłoszenia po rs. 3, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Deklaracje zaś takie do których vadium nie będzie złożone w Kasie Ekonomicznej Miasta Stołecznego Warszawy i kwit do nich dołączony nie zostanie przyjęte nie będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będących licytacji są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale Administracyjnym wyjąwszy dni świąteczne.

Warszawa d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1862 r.

Wzór do Deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia 3 (15) Grudnia r. b. podaje niniejszą deklaracją, iż podejmuje się przez ciąg lat trzech, to jest: od dnia 1 Stycznia 1863 r. do dnia ostatniego Grudnia 1865 r.

A. Utrzymywać karawany, karety i wozy do służby pogrzebowej należące, za jednorocznym wynadgrodzeniem rs. N. (wypisać wyraźnie literami).

B. Reparować dekoracje karawanowe, deki i zaprzęgi na konie, garderobę, prać obrusy do katafli na stoliki, rękawiczki i chustki białe na szyje z dodaniem potrzebnych szczotek do mycia karawanów, karet i wozów, oraz reperować ozdoby bronzowe przy karawanach, za jednorocznem wynagrodzeniem rs. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętej.

Kwit na złożone vadium w ilości rs. N. i na koszta ogłoszenia rs. N. składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia mca 1862 r.

(podpisać imię i nazwisko).

(N. D. 6385) *Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na przeniesienie sztachet drewnianych na przedmieściu Pradze od wału ochronnego obok teraźniejszych rogatek Petersburskich aż do Wisły idących, na dawną linię przy dawnych rogatkach Petersburgskich, pomiędzy wałem i Wisłą, tudzież rozebranie sztachet zbywających i przeniesienie ich na plac obok dawnych rogatek murowanych, od sumy rs. 725 warunkami licytacyjnemi objętej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą jaki odstępują procent od sumy warunkami licytacyjnemi objętej.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Głównej Ekonomicznej na złożone w tejże vadium rs. 80 i na koszta ogłoszenia rs. 8, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą, deklaracje zaś takie do których vadium nie będzie złożone i kwit do nich dołączony nie zostanie, przyjęte nie będą.

Inne warunki w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa dnia 16 (28) Listopada 1862 r.

p. o. Prezydenta,
Szambelan Dworu,
Jego Cesarsko Królewskiej Mości,
Z. Hr. Wielopolski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklaracje, iż obowiązuję się przenieść sztachety drewniane na przedmieściu Pradze od wału ochronnego obok obecnych rogatek Petersburgskich i pomiędzy wałem i Wisłą, tudzież rozebrać sztachety zbywające i przenieść na plac obok dawnych murowanych rogatek w obrębie miasta, i dozorować takowe aż do czasu odbioru sztachet przestawionych na nową linię i odstępuję od cen warunkami licytacyjnemi objętych, procentów NN. (wypisać wyraźnie literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zastrzeżonym. Kwit kassy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości rs. 80 i na koszta ogłoszenia rs. 8 składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N.N. pisałem dnia mca 1862 r.

(podpisać imię i nazwisko.)

(N. D. 6327) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Augustowskiej.*

Na zasadzie art. 17 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czer. (10 Lipca) 1860 r. reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 2 Września 1862 Nr. 12371 uwiadamia wszystkich interesowanych, a w szczególności Franciszkę Gosiewską wierzycielkę złp. 2700, w dziale IV. pod Nr. 19 wykazu hypotecznego niewiadomą z zamieszkania, dobra ziemskie Borowszczyzna ze wszelkiemi przyległościami i przynależytościami położone w Ogu i Pcie Kalwaryjskim Gub. Augustowskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rs. 180 wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 18 Maja 1863 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hypotecznej Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Władysława Rusockiego w m. Suwałkach przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 240 w gotowiźnie lub Listach Zastawnych z właściwemi Kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6053 kop. 25.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi

Suwałki d. 2 (14) Październik 1862 r.

Prezes, J. Komar.
Pisarz, Asesor Kolegialny, Zmijewski.

(N. D. 6487) *Dyrekcja Ubezpieczeń.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 18 (30) Grudnia r. b. o godzinie 11ej z rana na posiedzeniu Dyrekcji Ubezpieczeń odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę materjałów piśmiennych i wszelkich potrzeb kancelaryjnych dla biura Dyrekcji Ubezpieczeń na rok następny od 1 Stycznia 1863 r. do końca Grudnia 1863 r. Dostawa papieru w takiej tylko ilości i gatunkach żądaną będzie, jakiego Bank Polski wedle umowy z nim zawartej ze swojej fabryki dostarczyć nie będzie w możności, ceny tego papieru oraz innych materjałów piśmiennych, jako też inne warunki licytacyjne przejrzane być mogą każdodziennie w biurze Dyrekcji u Naczelnika Kancelarji w godzinach służbowych.

Do licytacji przypuszczeni zostaną tacy tylko przedsiębiercy którzy złożą:

Patent kupiecki przez Starszych Zgromadzenia wydany.

Konsens kupiecki na prowadzenie handlu materjałami piśmiennemi wydany.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy, winni złożyć deklarację opieczętowaną na ręce Naczelnika Kancelarji przed godziną 11stą z rana w dniu do licytacji oznaczonym, czysto bez poprawek, skrobań oraz przekreśleń, na papierze stemplowym ceny kop. $7\frac{1}{2}$ napisaną i w niej wyraźnie literami wymienić procent jaki od cen w warunkach licytacyjnych za materjały piśmienne oznaczonych odstępują.

Do deklaracji dołączone być winny dwa oznaczone wyżej patenta oraz kwit kassy Głównej Ubezpieczeń na złożone vadium w summie rsr. 300 wyraźnie rubli srebrem trzysta.

Deklaracje skrobane poprawione lub napisane nie podług dołączającego się wzoru, obejmujące jakiekolwiek warunki i zastrzeżenia, tudzież po oznaczonym terminie złożone, lub nie poparte kwitem kassy na złożone vadium, patentem i konsensem kupieckim za nieważne uważane będą i przyjęte nie zostaną.

Warszawa d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1862 r.

Prezes, Wierniewicz,
Naczelnik Kancelarji, Słomiński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Dyrekcji Ubezpieczeń z dnia 20 Listopada (2 Grudnia) r. b. N. 41905 i 2337 podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się przez ciąg roku następnego to jest od pierwszego Stycznia do końca Grudnia tysiąc ośmset sześćdziesiątego trzeciego roku dopełniać dostawę dla biura Dyrekcji Ubezpieczeń papieru w takiej ilości i gatunkach, jakiego Bank Polski wedle umowy z nim zawartej dostarczyć nie będzie w możności, oraz wszelkich innych potrzeb kancelaryjnych wedle cen w warunkach licytacyjnych zamieszczonych z potrąceniem od nich siedm procent przez dotychczasowego dostawcę odstąpionego, za odstąpieniem w ogóle od tychże cen procentu (tu wypisać wyraźnie liczbą a następnie literami procent w połączeniu z procentem 7% dotychczasowo odstąpionym jaki dostawca odstąpić obowiązuje się) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są dobrze znane i te w zupełności przyjmuję.

Pisałem w N. dnia mca roku mieszkam w domu N. w mieście Warszawie.

(podpis.)

(N. D. 6555) *Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.*

Zawiadamia że na dostawę 100,000 sztuk podkładów sosnowych, oraz 540 sztuk podkładów w balach dębowych, do otrzymania linii Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej w r. 1863 potrzebnych, odbędzie się w dniu 30 Grudnia r. b. w Biurze Dyrekcji o godzinie 11 z rana, publiczna in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje.

Mający zatem chęć ubiegania się o powyższe przedsiębierstwo, złożyć powinni w Biurze Dyrekcji w terminie powyż oznaczonym, opieczętowane Deklaracje, na papierze stemplowym obejmujące wysokość żądanej ceny za jeden podkład z napisem na kopercie: Deklaracja na dostawę podkładów sosnowych, (lub dębowych) dla Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej na rok 1863, które w dniu 30 b. m. przed godziną 11 z rana wobec podających jeżeliby się którzy z nich osobiście zgłosili otworzonemi zostaną.

Do deklaracji, dołączony być ma kwit kasy Głównej Dróg Żelaznych na złożone w niej vadium,

a) na każde 1000 sztuk podkładów sosnowych po rs. 50 i

b) na każde 100 sztuk podkładów dębowych po rs. 50. Dostawa może być oddana albo całkowicie jednemu przebsiębiercy, albo też podzielona na 4 części t. j. na każdy Oddział Drogi po 20,000, 30,000, 25,000, i 25,000 sztuk, przy stosunkowym podziale również i podkładów dębowych.

Wybór deklaracji, zależy od uznania Rady Zarządzającej Towarzystwa Dróg Żelaznych.

Szczegółowe warunki powyższego przedsiębierstwa przejrzane być mogą w biurze Dyrekcji każdodziennie od godziny 9 z rana do 3 z południa z wyjątkiem świąt.

Warszawa d. 15 Grudnia 1862 r.

p. o. Prezydującego, Wejberd
Naczelnik Kancelarji, Niewęgłowski.

(N. D. 6443) *Naczelnik Powiatu Kalwaryjskiego.*

Z powodu niedojścia do skutku w pierwszym terminie licytacji na entreprzyzę reperacji Kościoła parafialnego we wsi Krasna, podaję do wiadomości iż drugi termin licytacyjny na tę entreprzyzę wynoszącą rs. 2095 k. 1/2 na dzień 18 (30) Grudnia b. r. do godziny 3 z południa w biurze Powiatu oznacza się, w którym konkurenci zaopatrzeni w vadium deklaracje napisane wedle wzoru w Nr. 250, 255, 261 niniejszego pisma w obwieszczeniu mojem za Nr. 17,535 przepisanego i po dopełnieniu uczynionych tamże zastrzeżeń do licytacji przypuszczeni zostaną.

Kalwarja d. 20 Listop. (2 Grudnia) 1862 r.

Bogucki.

(N. D. 6444) *Naczelnik Powiatu Marjampolskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z powodu bezskutecznie spełzłej w trzech terminach licytacji na wydzierżawienie dochou z brukowego targowego i jarmarcznego z m. Władysławowa na lata 1863/5, odbywać się będzie, w Magistracie tegoż miasta w dniu 18 (30) Grudnia r. b. jako terminie skróconym licytacja na 3 letnie wydzierżawienie rzeczonego dochodu od zniżonej sumy dzierżawnej, to jest rs. 716 k. 65, każdy przeto mający chęć zadzierżawienia rzeczonego dochodu, zechce w terminie powyższym znajdować się w Magistracie m. Władysławowa.

Marjampol d. 22 Listop (4 Grud.) 1862 r.

Trautszolt.

(N. D. 6529) *Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.*

Въ Конторѣ Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя, по распоряженію Начальства будутъ производится 10 торгъ а 14 числа сего мѣсяца переторжка, на возновленіе окраскою разныхъ желѣзныхъ и деревянныхъ вещей, принадлежащихъ сему Госпиталю, почему вызываетъ желающихъ явиться на торги выше упомянутыхъ чиселъ къ 12 часамъ утра.

Г. Варшава Декабря 1 дня 1862 года.

(N. D. 6514) *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego.*

W dniu 22 Grudnia b. r. w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie odbywać się będą licytacje in minus na dowozy drzewa użytkowego w ciągu roku 1863 uskuteczniać się mające.

a) Głośna o godzinie 10 rano, na dowozy z leśnictwa Łagów do kopalń glinki ogniotrwałej i poszukiwań pod Łęgowem oraz przez opieczętowane doklaracje o godzinie 3 po południu na dowozy:

b) Z leśnictwa Bodzentyn do kopalń Anna Jadwiga, Paweł, Żarnowa góra wapieniołomu Młodzawy.

c) Z leśnictwa Iłża do kopalń Elżbieta Henryk i Herkules.

d) Z leśnictwa Przedbórz do kopalń Jan i Poszukiwań.

e) Z leśnictwa Samsonów do kopalń Zygmunt, Grabek, Chmielnik, Jan i Piotr pod Bzinem.

f) Z leśnictwa Szydłowiec do kopalń Leon oddziałów Łaski i Zapowiedź.

Ceny dowozów od których licytacje odbywać się będą objęte zostały wykazem do warunków licytacyjnych dołączonym, które każdego czasu w biurze Naczelnika Okręgu w Suchedniowie i w Wydziale Górnictwa w Warszawie przejrzane być mogą.

Przystępujący do głośnej licytacji obowiązani składać vadium po rs. 7 i na koszta ogłoszeń rs. 1 gotowizną.

Składający deklaracje do licytacji o godzinie 3 po południu odbywać się mających, obowiązani podać takowe Naczelnikowi Okręgu przed terminem do licytacji oznaczonym na papierze stemplowym k. 15, podług wzoru poniżej zamieszczonego i dołączyć do tychże kwity kasowe na złożone vadium i koszta ogłoszeń w gotowiźnie albo w papierach procentowych przez rząd na kaucje przyjmowanych.

1. Do licytacji ad b) wymienionej vadium rs. 88 koszta ogłoszeń rs. 2 k. 70

2. Do licytacji ad c) wymienionej vadium rs. 55, koszta ogłoszeń rs. 1 k. 70.

3. Do licytacji ad d) wymienionej vadium rs. 76, koszta ogłoszeń rs. 2 k. 30

4. Do licytacji ad e) wymienionej vadium rs 52, koszta ogłoszeń rs. 1 k. 60.

5. Do licytacji ad f) wymienionej vadium rs. 18, koszta ogłoszeń k. 60

Włościanie i mieszczanie Rządowi do licytacji będą przypuszczeni bez vadium za dołączeniem tylko do deklaracji kwitów kasy na złożone koszta ogłoszeń i świadectwo na dowód przyjęcia protokólarnie solidarnej odpowiedzialności.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego z dnia 22 Listopada b. r. N. 8996, podaję niniejszą deklarację że podejmuję się dowozów z leśnictwa N. (wymienić leśnictwo) do kopalń N. (wymienić kopalnią) na rok 1863 z odstąpieniem od cen podanych do licytacji procent) wypisać liczbą i literami wysokość procentu) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, przezemnie odczytanych i zrozumianych.

Kwity kasowe na złożone vadium i koszta ogłoszeń dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliżej stacji pocztowej w N pisałem w N. dnia miesiąca i roku.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Suchedniów d. 22 Listopada 1862 r.

Łęcki.

(N. D. 6515) *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego.*

W dniu 22 Grudnia b. r. o godzinie 3 po południu odbywać się będą w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie przez deklaracje opieczętowane licytacje in minus na dostawę w r. 1863 materjałów tartych: a) dla zakładów Okręgu Wschodniego, b) dla zakładu Białogon, w wartości ad a) około rs. 600, ad b) około rs. 2436 k. $25\frac{3}{4}$ zaczynając od cen wykazem do warunków licytacyjnych dołączonym objętych, które to warunki każdego czasu w biurze Okręgu w Suchedniowie i w Wydziale Górnictwa w Warszawie przejrzane być mogą.

Mający chęć ubiegania się na licytacji o powyższe dowozy, obowiązani złożyć do kassy Górniczej w Suchedniowie albo innej Skarbowej vadium do licytacji: ad a) po rs. 60, ad b) po rs. 250, i na koszta ogłoszeń do licytacji: ad a) po rs. 12, ad b) po rs. 18, oraz przez deklaracje podać Naczelnikowi Okręgu podług wzoru poniżej umieszczonego przed terminem do licytacji oznaczonym.

Wzór deklaracji,

W skutek ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego z d. 2 Grudnia r b. N. 9034 podaję niniejszą deklaracje, że podejmuję się dostawy do Zakładów Górniczych NN. materjałów tartych z odstąpieniem od cen podanych do licytacji procent (tu wypisać wysokość procentu liczbą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym przezemnie odczytanym i zrozumianym.

Kwity kassowe na złożone vadium i koszta ogłoszeń dołączam, które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliżej stacji pocztowej N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku

Zamieścić podpis, a na adresie wymienić: „deklaracja na dostawę materjałów tartych do Zakładów Górniczych NN.

Suchedniów dnia 2 Grudnia 1862 r.

Łęcki.

(N. D. 6559) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jakóba Gesundhejt handlującego w Warszawie pod N. 1813 zamieszkłego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Andrzeja Brzezińskiego Obrońcy przy Radzie Stanu Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 497 lit. *a* mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 850, z procentem prawnym od dnia 1 Stycznia n. s. r. 1858 i kosztami egzekucyjnemi od Józefa Aleksandrowicza Radcy handlowego właściciela nieruchomości ziemskiej Grossów zwanej, w Okręgu i Gubernii Warszawskiej położonych, zaś w Warszawie pod N. 582 zamieszkałego, zamieszkanie prawne tak pod N. 582 jako też pod N. 489c obrane mającego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 31 Lipca (12 Sierpnia) 1862 r sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną w drodze przymuszonego wywłaszczenia została:

NIERUCHOMOŚĆ ZIEMSKA,

Grossów zwana w głównych dobrach Instytutowych Marymont położona, w Okręgu Powiecie i Gubernii Warszawskiej gminie Marymont, parafii Wawrzyszew w jurysdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. prawem własności wieczysto dzierżawnej do Józefa Aleksandrowicza należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca tudzież w posiadaniu dzierżawnem czasowem Wincentego Kryszkowskiego i Kielmana Szternschnabel będącą, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, zawiera ogólnej rozległości około morgów 11, pr. kw. 282 miary nowo-polskiej, czyli dziesiatyn 6, sażeni 275 miary Rosyjskiej.

Na gruncie zaaresztowanej nieruchomości ziemskiej Grossów zwanej są następujące zabudowania:

1. Pałac masiv z cegły palonej murowany o parterze pierwszem piętrze tudzież z środkiem o drugiem piętrze z belwederem z dachu drugiego piętra wyprowadzonym, blachą żelazną kryty, dwa kominy murowane mający.

2. Dom ze stajnią z drzewa na podmurowaniu z cegły palonej na zewnątrz szabrowanej o parterze i pierwszem piętrze gontami kryty, z kominem murowanym.

3 Studnia drzewem cembrowana z pompą i korbą drewnianą.

4. Dom z drzewa o parterze z mieszkaniami poddasznemi gontami kryty, trzy kominy murowane mający.

5. Stajnia z drzewa gontami kryta.

6. Kloaka z desek deskami kryta.

7. Oficyna murowana z cegły palonej o parterze i piętrze z oranżerją na letnie mieszkanie przerobiona cynkiem kryta, komin murowany mająca.

8. Budowla mieszcząca w sobie młyn wodny zbożowy z młynicą, z mieszkaniem i piwnicami, z drzewa na podmurowaniu z cegły palonej, cynkiem kryta, komin murowny mającaa.

9. Stajnia i wozownia z drzewa gontami kryte

10. Komórka z drzewa deskami kryta.

11. Komórka z drzewa deskami kryta.

12. Komórki z drzewa gontami kryte.

13. Lodownia z bali gontami kryta

14. Kloak z drzewa dwie gontami krytych.

15. Dziedziniec przed pałacem akacjami i bzem zarośnięty, z klombem z kwiatów barjerkami otoczony.

16. Podwórze przy młynie niebrukowane.

17. Altana masiv murowana cynkiem kryta.

18. Dom z drzewa w węgieł gontami kryty komin murowany mający.

19. Studnia drzewem cembrowana.

20. Kuczka z drzewa z dachem gonciánym składanym.

21. Komórka z drzewa deskami kryta.

22. Szopa z desek deskami kryta.

23. Parkan z bali z bramą.

24. Ogródek mały warzywny.

25. Ogródek mały przed domem kwiatowy.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Andrzeja Brzezińskiego Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 497*a* mieszkającego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Władysławowi Szczygielskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu na ręce własne.

2. Mikołajowi Troszyńskiemu wójtowi gminy Marymont w Marymoncie urzędującemu na ręce Józefa Motkowskiego zastępcy jego.

Obudwom d. 7 (19) Sierpnia 1862 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 9 (21) Sierpnia 1862 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10 z rana dnia 17 (29) Października 1862 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Andrzej Brzeziński Obrońca przy Radzie Stanu którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Sierpnia (3 Września) 1862 r.

w z. Podpisarz Trybunału, Marczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie d. 24 Sierpnia (5 Września) 1862 r.

w z. Podpisarz Trybunału, Marczewski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji Trybunał wyrokiem wydanym d. 14 (26) Listopada 1862 r. w terminie trzeciej publikacji termin do przygotowawczego przysądzenia wyznaczył na d 30 Listopada (12 Grudnia) 1862 r. godzinę 10 z rana, popierający przedaż postąpił na subhastowaną nieruchomość rs. trzy tysiące.

Warszawa d. 14 (26) Listopada 1862 r.

Radca Dworu, Zgórski.

W dniu 30 Listopada (12 Grudnia) 1862 r. odbyło się przygotowawcze przysądzenie i subhastowane dobra przysądzone zostały przygotowawczo popierającemu sprzedaż Obrońcy za sumę rubli srebrem trzy tysiące. Termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczony na dzień 15 (27) Marca 1863 r. godzinę 10 z rana, w terminie tym licytacja zacznie się od 2/3 części szacunku jaki taksą biegłych wykrytym zostanie.

Warszawa d. 4 (16) Grudnia 1862 r.

Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 6539) Wiadomo się czyni iż dobra ziemskie Brzostowice i Zagórze w Gubernii Warszawskiej na granicy dwóch Powiatów Warszawskiego i Rawskiego położone, obejmujące rozległości ogólnej morgów 1679 prętów kw. 110 miary nowopolskiej, składające się:

1. z folwarków Brzostowice i Zagórze.

2. z wsi Poncewa zajmowanej przez włościan i obejmujące lasu morgów 259 prętów 168 przez biegłych bez inwentarzy i porządków gospodarskich na sumę rs. 38,200 oszacowane, zostaną sprzedane przez publiczną licytacją w drodze działów a to na mocy wyroków Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej z dnia (11) 23 Maja i z dnia 11 (23) Października 1862 r. pomiędzy Stanisławem Gostomskim dziedzicem dóbr Zalesia w Powiecie Rawskim położonych tamże Józefą Gostomską panną pełnoletnią w dobrach Brzostowice w Powiecie Warszawskim położonych tamże, Zygmuntem Gostomskim obywatelem w dobrach Zawady Gubernii Płockiej położonych tamże, tudzież Janem Gostomskim obywatelem w m. Tarusie Gubernii Kałużskiej Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałymi, zamieszkanie zaś prawne do tej czynności u Gustawa Wołowskiego Adwokata w Warszawie pod N. 495e obrane mającymi z jmdnej a Józefą z Słupeckich Hieronimie Gostomskim pozostałą wdową w imieniu własnem oraz jako matką i główną opiekunką nieletnich Hieronima i Adolfa Gostomskich z tymże mężem swoim spłodzonych synów w dobrach Brzostowiec w Powiecie Warszawskim położonych zamieszkałą, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu u Władysława Łabęckiego obywatela w Warszawie pod Nr. 2242 obrane mającą z drugiej strony, ocznie zapadłych.

Termin do drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych oraz do przygotowawczego przysądzenia dóbr powyższych na dzień 4 (16) Stycznia 1863 r. godzinę 10 z rana oznaczonym został i odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Guberni Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I. przed W. Rożnowskim Sędzią Trybunału Delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 25446 2/3 jako 2/3 części szacunku przez biegłych ustanowionego.

Warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. oraz w Kancelarji Gustawa Wołowskiego Adwokata sprzedaż tę popierającego w Warszawie pod Numerem 495e zamieszkałego.

Warszawa d. 29 Listop. (11 Grudnia) 1862 r.

Gustaw Wołowski, Adwokat.

(N. D. 6551)

Podpisany Obrońca przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 410 zamieszkały jako Obrońca Agenora hr. Gołuchowskiego, Członka Rady Państwa Cesarsko-Austrjackiego w Wiedniu zamieszkałego, Artura hr. Gołuchowskiego właściciela dóbr Łosiacz w tychże dobrach Obwodzie Czartkowskim, Galicji Austrjackiej zamieszkałego, Stanisława hr. Gołuchowskiego właściciela dóbr Gustynek w tychże dobrach, Okręgu Czartkowskim Galicji Austrjackiej zamieszkałego, i Eustachego Skrzyńskiego obywatela w dobrach własnych Poradowie, Okręgu Tomaszowskim, Gubernii Lubelskiej zamieszkałego, wiadomo czyni i ogłasza, że wskutek wyroku Trybunału Cywilnego, Gubernii Warszawskiej w Warszawie w dniu 26 Stycznia (7 Lutego), 1 (13), 2 (14), i 5 (17) Lutego 1862 r. zapadłego, sprzedaną zostanie w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ N. 2272

w Warszawie przy ulicy Niskiej Cyrkule 5 i 6 pod jurysdykcją Sądu Pokoju, Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II. położona, do spadku po Anieli z Taszyckich Lebowskiej należąca, z prawej strony z nieruchomością Nr. 2271, z lewej z nieruchomością Nr. 2272, lit. *a* a od tyłu z posesją Nr. 2311 granicząca.

Nieruchomość ta składa się:

1. Z domu masiv murowanego z wyskokiem takimże z mieszkaniami parterowemi i poddasznemi.

2. Z pompy drewnianej z korbą takąż do wypompowywania wody z rezerwuaru ściekowego.

3. Z oficyny murowanej parterowej dachówką karpiówką pojedynczą krytej.

4. Z oficyny murowanej o parterze i mieszkaniach poddasznych dachówką karpiówką na dwie strony krytej, a w małej części blachą żelazną mieszczącej w sobie stajnią.

5. Z wozowni i stajni masiv murowanej holenderką krytej, do której są przymurowane kloaki z komórką.

6. Ze studni balami cembrowanej i nakrytej z korbą drewnianą.

7. Z oficyny z drzewa o parterze i piętrze blachą żelazną krytej

8. Z komórek budowanych z desek na sztorc deskami krytych i mieszczących w sobie kloakę o dwóch sedesach.

9. Z bruku łokci kwadratowych 1130 1/2.

10. Z parkanów murowanych i drewnianych oraz sztachet.

11. Z ogródka małego w dziedzińcu w którym się znajduje ośm krzewów wina młodego.

Obszerniejszy opis znajduje się w taksie przez biegłych Henryka Muhlanowicza, Sylwestra Filipowskiego i Bernarda Grefkowicza sporządzonej, a w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) 1862 r w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. złożonej.

Współwłaścicielami są:

1. Agenor hr. Gołuchowski.
2. Artur hr. Gołuchowski.
3. Stanisław hr. Gołuchowski.
4. Eustachy Skrzyński.
5. Amelja Angiela ze Skrzyńskich po Janie Skrzyneckim pozostała wdowa, w m. Krakowie zamieszkała.
6. Michał Lebowski obywatel w m. Krakowie zamieszkały, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 472 u Augusta Trzetrzewińskiego Obrońcy przy Senacie obrane mający.

Przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w Trybunale Cywilnym, Gubernii Warszawskiej w Warszawie pod Nr. 549 urzędującym, w Wydziale I. przed W. Bielickim Asesorem Delegowanym dnia 23 Października (4 Listopada) 1862 r. o godzinie 9 1/2 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 10.801 kop. 29 3/4, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 10 (22) Września 1862 r.

Wrotnowski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia termin do przysądzenia ostatecznego wyznaczony został na dzień 22 Listopada (4 Grudnia) 1862 r. termin ten nieo dbył się dla braku licytantów, dla tego Trybunał wyrokiem zapadłym dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1862 r. nowy termin wyznaczył na d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1862/3 godzinę 5 po południu. W terminie tym licytacja zacznie się od szacunku o 1/3 część zniżonego, to jest od sumy rs. 7200 k. 86 1/2.

Warszawa d. 30 Listopada (12 Grudnia) 1862 r.

Wrotnowski.

(N. D. 6574) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Ogłasza że na żądanie właścicieli dóbr Siodło w Okręgu Siennickim Gubernii Warszawskiej położonych dobra te Siodło obejmujące przestrzeni gruntu morgów trzysto-prętowych 763 pr. 24 w której to przestrzeni mieści się łąk przeszło mórg 30, a lasów przeszło mórg 156 sprzedane zostaną przez publiczną dobrowolną licytację w jednym i ostatecznym terminie dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1863 r. o godzinie 4 po południu w Kancelarji podpisanego Rejenta odbyć się mającą. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,000. Warunki do licytacji przejrzeć można w każdym czasie wyjąwszy dni świąteczne w Kancelarji podpisanego Rejenta, a z bliższemi szczegółami u Piotra Kobyjańskiego Mecenasa w Warszawie przy ulicy Święto Jerskiej pod N. 1777 zamieszkałego, który zarazem posiada upoważnienie do sprzedaży namienionych dóbr z wolnej ręki.

Warszawa d. 25 Paźdz. (6 Listopada) 1862 r.

Masłowski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 6291) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Zapozywa Walentego Bałbińskiego lat 23 liczącego katolika urodzonego w Warszawie z niewiadomych mu rodziców a w parafii S-go Andrzeja ochrzczonego jako kucharz utrzymującego się ostatnio pod N. 468/9 w Warszawie zamieszkałego który za przestępstwo polityczne osadzony był w Twierdzy Nowo-georgewskiej lecz po wyjściu ztamtąd obecnie z pobytu jest niewiadomy, aby celem wysłuchania wyroku w sprawie pko niemu przez Sąd tutejszy wydanego, w dni trzydzieści po ogłoszeniu tego pozwu w Sądzie tutejszym stawił się lub o swem zamieszkaniu doniósł gdyż w przeciwnym razie listami gończemi ścigany będzie.

Warszawa dnia 17 (29) Listopada 1862 r.

Sędzia Prezydujący, Popławski

(N. D. 5928) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Łomżyńskiego.*

Zapozywa swego imienia Bagieńską ostatnio we wsi Brzoskach, Gminie Gorskie Obtechino Powiecie Augustowskiem zamieszkałą a obecnie z pobytu niewiadomą aby, w sprawie przeciwko Katarzynie Zalewskiej dla złożenia tłomaczenia w Sądzie tutejszem w dniach 30 stawiła się inaczej za ukrywają cą się przed wymiarem sprawiedliwości uważaną będzie.

Łomża dnia 25 Pździer. (6 Listop) 1862 r.

Sędzia Prezydujący, Podbielski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

FABRYKA TABACZNA

POD FIRMĄ

Landau i Spółka

w Łodzi.

Ma zaszczyt zawiadomić szanownych Konsumentów i Dystrybutorów, iż z dniem 1 Stycznia 1863 r., poczyna wydawać wszelkie gatunki tytoniów, tabak, cygar, papierosów i pakietosów, nadmieniając, iż wszystkie te gatunki podzielone są na średnie i mocne, będąc dla lepszego odróżnienia pakowane w odmiennych etykietach i obwolutach.

Fabryka ma zasadę, lepszym wyrobem współzawodniczyć z innemi fabrykami Królestwa, i tym tylko sposobem na uznanie usilnie starać się będzie.

PP. Dystrybutorom mającym zamiar wejść w stosunki z pomienioną Fabryką, zawiadamia się, ażeby w celu zawarcia kontraktów, osobiste lub piśmienne oferty do fabryki w mieście Łodzi składali, posiadającym już kontrakta aby patenta swe na rok 1863 wykupowali.

(N. D. 6319) Bilety Lombardowe Banku Polskiego, oznaczone Nr. 15,238, 15,239, 15,240, 15,241, 15,242 zaginęły. Znalazca raczy oddać takowe do Kantoru Banku Polskiego, gdzie stosowne zastrzeżenie już nastąpiło.

DONIESIENIA LITERACKIE.

PSZCZOŁA PÓŁNOCNA

GAZETA POLITYCZNA I LITERACKA.

Pszczoła Północna, zostając od lat trzech pod wyłącznym kierownictwem niżej podpisanego, będzie wychodzić i w roku 1863 w tym samym kierunku i składzie.

Jako gazeta polisyczna i literacka Pszczoła Północna zawierać będzie dwa główne działy: **Nowości polityczne i przeglądy krytyczne**.

W pierwszym znajdą miejsce wiadomości bądź krajowe, bądź zagraniczne, codzienne depesze prywatne, przegląd spraw zagranicznych i krajowych, nacechowanych doniosłością społeczną, szczegółowe wiadomości o wszystkich stowarzyszeniach na akcjach, rortrząsanie głównych kwestji przemysł i handel dotyczących a także **Kronika Polska** ostatnia mieścić będzie bierzące wiadomości z Polski, czerpane z pism polskich jak w kraju, tak i za granicą wychodzących. Wszystkim przedmiotom, tym działem objętym, własne zdanie Redakcji; stale towarzyszyć będzie.

Dział, **przeglądy krytyczne**, stanowić będzie właściwie literacką część Gazety i jako taka mieścić będzie, przeglądy pism czasowych, powieści, podróże, przegląd miejscowy słowem wszystko, co ramkom felietonowym odpowiadać będzie.

Warunki prenumeraty:

Rocznie z przesyłką do wszystkich punktów . . . . rs. 16
Półrocznie takoż z przesyłką rs. 9
Kwartalnie takoż z przesyłką rs. 5

Prenumerować można:

w Warszawie, w księgarni Istomina na Krakowskiem Przedmieściu, i

w Petersburgu, w głównym Kantorze Pszczoły Północnej, obok mostu pocztowego w domu pod N. 90 przy ulicy Mojka.

Redaktor i wydawca, Paweł Usow.

KOMMUNAŁY.

Pismo perjodyczne, którego sześć wiązek formuje jeden okres cały, prenumerować można na wszystkich stacjach pocztowych **w Królestwie Polskiem**, płacąc **rubel jeden kopiejek dwadzieścia. W Cesarstwie** zaś **rubel jeden kopiejek pięćdziesiąt.**

Dwie pierwsze wiązki już wyszły z druku, trzecia zaś wyjdzie przed Nowym Rokiem. Każde sześć wiązek stanowiących okres całkowity wyjdą w przeciągu czasu od trzech do czterech miesięcy. Pismo bowiem humorystyczne w stałych terminach wychodzić nie może.

Wszelkiego rodzaju korespondencje mają być frankowane pod adresem:

„do Redakcji Kommunałów w Warszawie."

w Drukarni J Jaworskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.